No. 2565 Zaterdag 25 Maart 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie : St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De kerk en het Nationaal-Socialisme.

II

We hebben in een vorig artikel, de beteekenis van het Nationaal-socialisme uiteengezet.

Het Nationaal-Socialisme wil een geheel nieuw Duitsch volk scheppen, dat zijn Germaansche roeping verstaat. Duitschland zal weder een eereplaats in de rij der cultuurstaten moeten innemen.

Om dit te bereiken zullen allerlei *zedelijke begrippen* bij de massa moeten worden aangekweekt.

Wij zagen reeds, dat het Nationaal-Socialisme van de individuen verlangt, dat zij zich geheel geven voor de gemeenschap. Ieder individu heeft zich slechts de vraag te stellen, hoe hij zijn leven kan stellen in dienst van zijn volk. Het eigen belang moet geheel ondergeschikt worden gemaakt aan dat van het algemeen.

Dat kan alleen hij, die heeft geleerd te gehoorzamen en eerbied heeft voor een gezag. De jeugd moet zich weer gewennen aan tucht. Bij de opvoeding moet meer op het vormen van karakter en het aankweeken van een krachtigen wil worden gelet, dan op het scherpen van het verstand en het bijbrengen van veel kennis. Luxe en genotzucht bederven de jeugd. Daarom moet tegen onreinheid in pers, bioscoop en theater krachtig stelling worden genomen. De openbare zedelijkheid op een hooger peil worden gebracht.

Is hierin — wanneer tenminste onnoodig censuur wordt vermeden — allerlei, wat ons aantrekt, de Nationaal-Socialistische ethiek verkondigt daarnaast opvattingen, die o.i. ten sterkste moeten worden veroordeeld. [illegible] Rhijn terecht. Hij schrijft:

Liefde en barmhartigheid hebben steeds behoord tot de schoonste uitingen der christelijke ethiek. Talloos velen in de geschiedenis hebben, gedreven door liefde en barmhartigheid bewonderenswaardige daden verricht. Talloos ook zijn de ongelukkigen en de eenzamen, die door uitingen van liefde en barmhartigheid zijn verwarmd. Men zegt dan ook niet te veel door te beweren, dat een ijzige, onverdragelijke koude over de wereld zou komen, indien liefde en barmhartigheid werden gebannen.

Toch gaat het streven der Nationaal-Socialisten in die richting. Hun voorman, Alfred Rossenberg, wijdt een groot gedeelte van zijn bekend boek 1) aan de stelling dat veel hooger dan de Liefde welke het Christendom heeft gebracht, staat de Eer die uit Germaansche opvattingen stamt. Kernachtig vat hij zijn standpunt aldus samen:

„De idee van de eer, — de nationale eer — wordt voor ons begin en einde van geheel ons denken en handelen. Zij verdraagt geen gelijkwaardig kracht-centrum naast zich, onverschillig van welken aard, derhalve noch de christelijke liefde, noch de vrijmetselaars-humaniteit noch de Roomsche wijsbegeerte.

Liefde en humaniteit worden hierbij opzij geschoven. Hitler noemt de humaniteit een mengsel van domheid, lafheid en [illegible] Met groote consequentie wordt dit standpunt zoowel tegen den Protestantschen als tegenover de Roomsch-Katholieken godsdienst doorgevoerd. Der vier Evangeliën moeten worden „gezuiverd" van de elementen van liefde, barmhartigheid en deemoed. Er moet een vijfde Evangelie worden samengesteld, dat met de Nationaal-Socialistische levensbeschouwing klopt. In dat Evangelie zullen alleen de berichten omtrent Jezus worden overgenomen, welke ons zijn gestrengheid teekenen (b.v. het verhaal der tempelreiniging Marcus II, 15-18). Maar woorden van zachtheid en medelijden moeten onherroepelijk worden geschrapt 3). Ten aanzien van de Roomsch-Katholieken wordt tegen het gebruik van het crucifix gewaarschuwd. Want het crucifix is het beeld van het offer. En er moet juist naar machts-ontplooiing worden gestreefd.

Het is dit streven naar macht, dat het Nationaal-Socialisme drijft. Telkens weer wordt er op gewezen, dat alleen het sterkere recht van bestaan heeft en dat het zwakkere moet verdwijnen. Ook voor den staat geldt dat beginsel. De staat zal daarom in zijn verhouding tegenover andere staten volgens het beginsel van het recht van den sterkste moeten leven.

Men begrijpt welke bedenkelijke gevolgen hieruit voor het leven tusschen de volkeren moeten voortvloeien. Daarom is juist op dit punt het Nationaal-Socialisme zoo gevaarlijk. Het beschouwt den oorlog niet als een vreeselijk onheil, maar als een noodzakelijke phase, welke mede de ontwikkeling der volkeren bepaalt. Hopen wij vurig dat de geestelijke en economische nood, die op 't oogenblik in Duitschland zooveel voedsel geeft aan deze gedachte, spoedig mag worden gelenigd.

Met deze zakelijke, rustige critiek van een protestant op de staatkundige theorie van het Nationaal-Socialisme kunnen de Katholieken over het algemeen zich wel vereenigen. Hitler en de zijnen maken den Staat tot hun afgod. Zij grijpen hiermede terug naar het antiek heidendom, dat de Katholieke Kerk door de eeuwen heen hardnekkig heeft bestreden.

Toch heeft de nationaal-socialistische beweging van haar opkomst af steeds een geweldige propaganda onder de katholieken pogen te voeren. Het feit, dat het Centrum, zich ten volle van zijn verantwoordelijkheid tegenover het Duitsche volk bewust, onmiddellijk na den oorlog actief aan de regeering deelnam om uit de ruïnen van het oude keizerrijk een nieuw Duitschland op te bouwen, bood den tegenstanders natuurlijk voortdurend gelegenheid om critiek uit te oefenen. En toen de toestanden in Duitschland voortdurend verslechterden, vooral tengevolge van de economische wereldcrisis, werd de agitatie juist tegen die partijen, die den moed gehad hadden om te werken, steeds grooter, en ongetwijfeld zijn er onder de katholieken velen geweest, die zonder zich al te [illegible] tijen veilig waren, zich vooral bij de nationaal-socialisten aangesloten, in de hoop en verwachting, dat „het derde rijk" inderdaad den nieuwen bloei zou brengen, welken Hitler en de zijnen aan het land beloofden.

Daarmede stond het Duitsche episcopaat, en ook het Oostenrijksche — want ook in Oostenrijk leeft een sterke nationaal-socialistische beweging — voor de zeer belangrijke, alles overheerschende vraag, in hoeverre het nationaal-socialistisch program, zooals het door de leiders en in de partijdocumenten verkondigd werd, met de katholieke beginselen in strijd was. Het ernstige en langdurige onderzoek viel zeer ongunstig voor het nationaal-socialisme uit. In den herfst van 1930 was de bisschop van Mainz genoodzaakt een ernstige waarschuwing te doen hooren; welk schrijven gevolgd werd door het geheele Duitsche Episcopaat.

De strijd der nationaal-socialisten tegen deze bisschoppelijke vermaningen en verordeningen werd, geheel in den stijl dezer beweging, met de grofste middelen gevoerd; sofistische manoeuvres wisselden met openlijk verzet af.

Toen verscheen, op den 21sten Januari van dit jaar, een herderlijk schrijven van den bisschop van Linz, mgr. dr. Gföllner, dat, met een verwijzing naar het gemeenschappelijk schrijven van het Oostenrijksch episcopaat van 7 Februari 1932 op waarlijk magistrale wijze, [illegible] de groote beginselen der katholieke waarheid tegenover de nationaal-socialistische dwalingen, maar evenzeer tegenover de groote moderne stroomingen plaatste.

We willen slechts volstaan, met het noemen van de vier groote beginselen, zooals mgr. Gföllner die kort en krachtig geformuleerd heeft, weer te geven:

1e. De menschheid is een eenheidsgezin.

2e. Het ware, christelijke nationalisme is door God gewild en door de Kerk gesanctionneerd.

3e. Natie en staat zijn twee verschillende dingen en de staat staat boven de natie.

4e. Boven elk nationalisme staat de godsdienst, welke niet nationaal, boven-nationaal is. En aan deze laatste gedachte werd als correlatief toegevoegd: „Maatstaf voor het zedelijkheids en moreele besef is nooit het ras, maar steeds en uitsluitend het dogma of de geloofsleer; zonder dogma bestaat er zelfs geen werkelijke moraal; de moraal wortelt niet in een vaag gevoel, maar in een heldere kennis, in het intellectueele bewustzijn en den door dit bewustzijn geleiden wil".

Op deze basis werd, nadat de nationaal-socialistische opvattingen en leerstellingen aan de zoo juist vermelde beginselen getoetst waren, het volgende „concludeerende" vonnis over de beweging uitgesproken:

„Het nationaal-socialisme is innerlijk ziek aan materialistische rassenwaan; aan onchristelijk nationalisme; aan nationalistische opvatting van den godsdienst; aan zuiver schijn-christendom. Zijn religieus program moeten wij derhalve afwijzen.

Alle overtuigde katholieken moeten het afwijzen en veroordeelen. Want als het volgens de verklaring van Paus Pius XI (Quadragesimo Anno, van 15 Mei 1931 „onmogelijk is, tegelijkertijd goed katholiek en werkelijk socialist te zijn". dan is het ook onmogelijk nationaal-socialistisch te zijn".

En deze duidelijke uitspraak bevestigt mgr. Gföllner nog met een even duidelijk woord van de „Osservatore Romano" van 11 October 1930: „Het lidmaatschap van de nationaal-socialistische Hitler-partij is met het katholiek geweten onvereenigbaar, gelijk het lidmaatschap van de socialistische partij van alle schakeeringen in het algemeen daarmede onvereenigbaar is."

Deze uiteenzetting van het standpunt der Duitsche en Oostenrijksche bisschoppen tegenover het Nationaal-socialisme is ongetwijfeld ook een absoluut afdoend antwoord op de vele vragen, welke wij ontvingen, hoe de Katholieke Kerk tegenover de nationaal-socialistische beweging in Duitschland staat. Dit antwoord is duidelijk: volkomen afwijzend en scherp veroordeelend, wijl en zoolang de nationaal-socialistische opvattingen en leerstellingen der Katholieke Kerk onvereenigbaar zijn.

[illegible]

2) Mein Kampf, [illegible] München, pag. 148.
3) Rosenberg, p. 566 527
4) Idem, pag. 577.

Onbetrouwbaarheid der Onderofficieren der Koninklijke Marine???

Onder dezen titel ontvingen we van den bond van Marine-onderofficieren een stuk wat gericht is tegen het door ons in de Amigoe van 18 Mrt. ll. opgenomen artikel van de anti-rev. „*Rotterdammer*", van wien, noch van een der Nederlandsche bladen, het de bedoeling is, stemming te maken tegen de marine.

Gaarne nemen we het stuk over, om hiermede aan onze Marine, na het gebeurde op de „Zeven Provinciën", gelegenheid te geven, om het geschokte vertrouwen te herstellen.

Alvorens echter tot opname over te gaan het volgende:

1. De a.r. Rotterdammer, heeft een zeer hoogstaande naam in de Nederlandsche dagbladpers, en een dementi van het artikel is niet verschenen.

Verschillende Nederlandsche bladen van naam, hebben dan ook genoemd artikel overgenomen, evenals onze redactie.

2. Het zwaartepunt van het betoog wordt door de marinebond verlegd naar de *betrouwbaarheid*, terwijl de Rotterdammer het gelegd had in de *Godsdienst*.

3. De beweringen betreffende ontoelaatbaarheid van de Godsdienst, zijn „*leugens*" staat er in het artikel.

Wij lezen echter in het dagboek van vlootaalmoezenier Alink:

„Wat reeds geruimen tijd bij de Marine dient, is voor de godsdienst verloren."

„Ik weet dat ieder katholiek in ons land schrikken zal van het percentage niet-practiseerende katholieken bij de Marine." En op Curaçao evenzeer, voegen wij er bij.

Van de 76 katholieken aan boord van de Zeeland in 1923 waren er 6 goed katholiek, schrijft Majoor Alink.

4. Wat verder de twijfel aan betrouwbaarheid betreft, zouden we de vraag willen stellen, of de marinebonden zelf geen oorzaak daaraan waren, door hun meegaan met de S.D.A.P., welk meegaan in onderstaand artikel wordt toegegeven ?

Wij zijn echter thans blij te vernemen, en gelooven het gaarne ook, dat de marine hier betrouwbaar is.

5. Gaarne verleenen we gastvrijheid aan den marinebond, maar hopen toch dat een volgende keer de Hr. Jore met minder plaatsruimte tevreden is.

We laten hier het stuk volgen:

Geachte Redactie,

Met verontwaardiging kennis genomen hebbende van het artikel in Uw blad van Zaterdag 18 Maart 1933, onder het hoofd „Ergerlijke Toestanden bij de Marine, Godsdienst ontoelaatbaar, zij het ons vergund U beleefd eenige plaatsruimte te vragen om de indruk, welke dat schrijven bij de Lezers van Uw blad achtergelaten zal hebben betreffende de onbetrouwbaarheid van de Onderofficieren der Koninklijke Marine, (en die waarschijnlijk niet de beste zal zijn) trachten te vervangen door een betere, door de verschillende valsche, onware en onmogelijke beschuldigingen aan het adres van die Onder-officieren te weerleggen.

Ten eerste willen wij dit (om de met de Marine toestanden niet bekend zijnde lezers, ter verduidelijking opmerken dat bij de Marine niet één organisatie bestaat (welke nu in dezen als de roode marinebond wordt genoemd), maar twee van elkaar onafhankelijke organisaties n.l. den Bond van Marine-Onderofficieren en den Bond van Marine-schepelingen welke bestaat uit Korporaals en Minderen. Wanneer deze bonden een algemeen belang hebben te behartigen doen zij dat door middel van het Comite ter Behartiging van de algemeene belangen van het Marine-personeel beneden den rang van Officier (C.A.M.B.O) Overigens staan deze organisaties geheel los van elkander.

De bewering van den Christelijken Marineman aan de anti-rev.: „Rotterdammer" is eigenlijk te mal om op in te gaan, ware het niet dat een groot [illegible] afbreuk te doen.

Deze Heer? Bolland is (wanneer wij de goede voor hebben, wat haast wel zeker is, gezien zijn kwaadspreken van de Vlissingsche opleiding) een jongeman, die 3 maanden proeftijd heeft gehad in 's Rijkszeedienst maar niet aan de eischen voldeed en daardoor niet is aangenomen. En aan de bewering van zoo iemand wordt wel zulk een waarde gehecht, dat het geheele Korps Onderofficieren met hun Chefs als onbetrouwbaar en niet tot leiding geven in staat, worden veroordeeld.

Ik wil niet verder uitweiden over het minderwaardig geschrijf van dezen Heer?, maar wel zouden de onderofficieren willen weten, welke Heer (en) de Redactie van de „Rotterdammer" zoo *onbetrouwbaar* hebben ingelicht. Wij vermoeden, dat deze Heer (en) wel van repliek gediend zou(den) worden over zijn (hen) leugenachtige bewering(en), of mogen de namen van deze(n) Heer(en) geen daglicht zien, daar hij (zij) de gevolgen van zijn (hun) onwaarheid(en) zou(den) moeten verantwoorden. Het is niet onze bedoeling om over de naleving der Godsdienst bij de Marine te schrijven, maar willen hier alleen dit aan toevoegen, toen Zaterdagmorgen genoemd artikel verscheen zeiden twee Katholieke Onderofficieren (die dus niet weggejaagd) die lid zijn van de Ned. R.K. vereeniging van Marine-personeel „St. Cristophorus" (dus niet bij het Roode C. A. M. B. O) dat de beweringen betreffende ontoelaatbaarheid van den Godsdienst bij de Marine absoluut berusten op *leugens*.

Deze Heeren waren zelfs zoo verontwaardigd, dat zij ons (de onbetrouwbare C. A. M. B. O.-Onderofficieren) dus volgens den Heer B. de vijanden van hun bestaan bij de Marine, ongevraagd toezegden er met de Redactie van Uw blad over te spreken. Wij meenen dat dit meer zegt als de laster door iemand uitgekraamd die niets van de Marine kan weten, om de eenvoudige reden dat hij deze nog niet gezien heeft. De volgende bewering: wanneer je als Marineman 3e klasse niet revolutionair genoeg bent, je door de Onderofficieren, leden van de Roode Marine-bond, als ongeschikt geacht, voor de Marine wordt voorgedragen en er dan uitgaat. Och, arme.

In de eerste plaats kan een matroos in opleiding geen lid van den bond van marine-schepelingen zijn, en wat zou een onderofficier er voor belang bij hebben, dat die nieuw aangenomen matroos lid van dien bond zou worden, aangezien hij zelf aangesloten is bij den bond der marine-onderofficieren.

Ten tweede kan een onderofficier toch niet bewerken dat een matroos als ongeschikt wordt ontslagen, om reden de Officier van divisie zijn meening bij den Commandant voordraagt, deze hem weer voordraagt bij Zijne Excellentie den Minister van Defensie. Schrijver zou nu kunnen zeggen, dat de onderofficier toch ook advies geeft, maar wij kennen als ingewijden onze autoriteiten beter als een buitenstaander en zijn er van overtuigd, dat die autoriteit niet op een losse bewering van een onderofficier zal ingaan, maar dergelijke gevallen behoorlijk zal laten onderzoeken en wanneer bij hem twijfel bestaat, de beschuldigingen en eventueel beklag, door een commissie bestaande uit officieren, laat onderzoeken.

De „Rotterdammer" beweert verder, dat het grootste gedeelte der onderofficieren onbetrouwbaar is en zij dan pas zich betrouwbaar toonen, wanneer zij het C.A.M.B.O. verlaten. Nu, weet dan dit: dat de onderofficieren dienende bij de Compagnie Mariniers in het Waterfort en aan boord van Hr. Ms. „Van Nes" voor 95% zijn aangesloten bij het C.A.M.B.O en zich in hooge mate beleedigd voelen als *onbetrouwbaar* genoemd te worden.

Het is belachelijk. Immers wanneer deze onderofficieren de organisatie verlieten, blijft de mentaliteit toch hetzelfde.

De „Rotterdammer" weet verder te vertellen dat zij wel wist dat de toestanden bij de Marine erg waren (waarom er dan nu pas mede aangekomen). maar zoo erg niet. Beweert zelfs, dat dat nu de hel is waarin onze Christelijke jongens moeten verkeeren. Wij zouden U andere meeningen kunnen vertellen, van menschen die Christelijk zijn, en de marine van nabij mede hebben gemaakt. (b.v. de Vlootpredikant en Aalmoezeniers,) zoogewenscht met name te noemen), welke zelfs beweerden, dat men een goed organisatieman (algemeene bonden) kan zijn en tevens een goed Christen.

Dat de „Internationale gezongen zou zijn aan boord Hr. Ms. Zeven Provinciën" is eveneens te onzinnig, om over te spreken. Dit is voor ons een bewijs, dat het geschrijf ineengeknoeid is, door haters en afbrekers van de marine, want waren zij maar *iets* op de hoogte met den inwendigen dienst bij de marine, dan zouden zij moeten weten dat tijdens het schaften en het gebed voor en na het eten een officier en een onderofficier tegenwoordig moeten zijn. En zeer zeker zouden deze gezagdragende vertegenwoordigers van onze marine het zingen van dat lied verbieden. Ondergeteekende is zelf 20 jaar bij de marine, heeft veel bij opleidingen gediend, heeft dus ondervinding op dat gebied en is haast zeker dat het personeel van de marine dat lied niet eens kent.

Wat betreft het zingen van het C. A.M.B.O. lied is eveneens onmogelijk omreden het C.A.M.B.O. geen bondslied heeft.

Wat de beschuldiging aan het adres van de Minister van Defensie betreft ligt niet op onzen weg dit recht te zetten, maar dat Z.E. de toestanden beschreven in de ant. rev. „Rotterdammer" nooit heeft ontdekt, is voor ons juist heel logisch, omreden deze toestanden niet bestaan en nooit bestaan hebben. Wij betreuren dat dit geschrijf in Nederland plaats heeft, maar nog erger, dat thans te Curaçao stemming gemaakt wordt, als zouden de onderofficieren onbetrouwbaar en hun leiding onbekwaam zijn. Mocht er zich onverhoopt in West-Indië iets voordoen, dan kunnen wij U de verzekering geven, dat het gedeelte marine hier te Curaçao zou laten zien, dat zij wel een goede leiding hebben en betrouwbare onderofficieren zijn en de naam ons thans door allerlei leeken gegeven berusten op laster en onwaarheid. Het is onbegrijpelijk dat te Curaçao zoo'n bericht wordt overgenomen, en onderschreven, terwijl den 13den Augustus 1931 door een schrijver van Santa Maria die naar wij meenen een artikel in de „Amigoe di Curaçao" had geschreven, wat door de bevolking kwalijk werd genomen, om assistentie gevraagd werd van een patrouille van deze onbetrouwbare menschen, welke hem is gegeven en die het leven van dien schrijver beschermde.

Wij hebben ons gewend tot onzen Commandant (Compagnie Mariniers) en gevraagd of Zijne Weled. Gestrenge iets gebleken was, van de onbetrouwbaarheid van de onderofficieren van zijn compagnie, maar deze autoriteit zei van het tegendeel overtuigd te zijn. Dit is de meening van iemand tot oordeelen bevoegd en deze luidt toch anders dan de afbrekende critiek van

buitenstaanders.

Wij namen kennis van een ingezonden stuk in de Heldersche Courant van 25 Februari 1933, geschreven door een onderofficier, lid van de Bond van marine-onderofficieren. Wij zouden het ten zeerste op prijs stellen, als U dit ingezonden stuk ook opnaamt. Wij worden nu gehoond en verdacht maar verzoeken nu ook de gelegenheid te krijgen ons te verweren.

Het geschrift van de ant. rev. „Rotterdammer" heeft U overgenomen, dus het publiek heeft recht te weten hoe wij onder-officieren er over denken. Hieronder volgt een ingezonden stuk uit de „Heldersche Courant" wat wij allen ten volle onderschrijven.

(*Wegens plaatsgebrek zijn we genoodzaakt met de plaatsing van dit stuk te wachten tot de volgende week.* Redactie A. de C.)

Wij hopen het publiek van Curaçao door dit schrijven een ander denkbeeld van de betrouwbaarheid der onderofficieren te hebben gegeven. Vervolgens werd door de onderofficieren de volgende resolutie aangenomen.

De leden van den Bond van Marine-onderofficieren afdeeling West-Indie omvattende 95% van de hier aanwezige onderofficieren allen met zeer groote verontwaardiging kennis genomen hebbende van het artikel „Ergerlijke toestanden bij de marine" voorkomende in de „Amigoe di Curaçao" van 18 Maart j.l.:

wijzen met klem de insinuatie, als zouden de Marine-onderofficieren onbetrouwbaar zijn af:

protesteeren ten sterkste tegen de leugenachtige berichten in voornoemd artikel, waarin de goede naam van de marine onderofficieren ten schande wordt gemaakt;

verwijzen naar het ingezonden stuk in de „Heldersche Courant" van 25 Februari j.l. geschreven door een onderofficier, lid M.O.O., dat onze meening over dergelijke berichten ten volle weergeeft;

besluiten deze resolutie te publiceeren in de pers en gaan over tot de orde van den dag.

Namens de leden van den Bond
van Marine-Onderofficieren,
Afdeeling West-Indië
J. W. H. JORE,
Voorzitter.

De Gouvernements-middelen.

De Curaçaosche Courant van 17 Maart publiceert de staat houdende opbrengst der middelen in de maand Januari 1933.

Aan totaal cijfers vinden we gepubliceerd:

Belastingen	f 342,899,-	f 512,359,-	f 418,012,-
Andere ink.	124,522,-	147,104,-	190,178,-
	f 467,421,-	f 659,463,-	f 608,190,-

Deze cijfers maken aldus een slechte indruk. Maar we mogen niet vergeten, dat enkele toevallige posten de maandelijksche staat soms erg mooi of leelijk kunnen maken.

Zoo had Januari 1932 een paar buitengewone posten onder de inkomsten- en successiebelasting, waardoor de staat wel wat geflatteerd was, en Januari 33 minder mooi werd.

De invoerrechten waren in Januari 1933 f 85,602 tegenover f 66,681 in Januari 1933. Zou dit misschien wijzen op een verbetering van de toestand?

De accijns op gedistilleerd was f 12,000 hooger dan het vorige jaar Januari. Dit mogen we echter nog niet toeschrijven aan een grooter drankgebruik, daar het lagere cijfer van Januari 1932 nog beinvloed was, door de bekende depositogeschiedenis in Juni 1931.

De loodsgelden bleven een f 1200 achter bij Januari 1932.

De radioposten bleven met f 6000 bijna voor de helft onder de raming.

En de waterleiding ... ? Bij de watervoorzieningsdienst op Curaçao was men schijnbaar in Maart nog niet klaar met de optelling der ontvangsten in Januari. Op Aruba is blijkbaar de boekhouding van deze tak van dienst beter in orde, en de opbrengst bedroeg daar het dubbele van Curaçao in dezelfde maand van het vorige jaar.

Het is dikwijls jammer, dat er bij de maandstaten geen memorie van toelichting gegeven wordt.

De Openbare School norm voor de Bijzondere?

Nog steeds worden er notas gewisseld tusschen Raad en Bestuur over de nieuwe onderwijsontwerpen.

We hebben er deze week weer een viertal ontvangen.

Tot onze zeer groote verbazing echter, lazen we nu in de tweede nota van wijzigingen van de ontwerpverordening tot wijziging en aanvulling van het K.B. van den 23sten Aug. 1922, het voorstel aan den Raad, tot opname der volgende wijziging:

„dat (de bijzondere gesubsidieerde school) *voldoet aan de wettelijke vereischten voor een soortgelijke Openbare school gesteld.*

Op Curaçao dus, zal het Openbare Onderwijs norm zijn voor de Bijzondere!

Een bepaling, waartegen in Nederland, bij het tot standkomen der gelijkstelling, maanden lang door de kopstukken der Christelijke partijen als een Nolens en een Savornin Lohman gestreden is, zal hier even met een achterdeurtje, een nota van wijzigingen, in de verordening binnengesmokkeld worden.

We hebben er nog een sop nageslagen, „De politieke geschiedenis van het Lager onderwijs in Nederland", van Dr. Cas. Hentzen.

In de bevredigingcommissie hadden op 25 Febr. 1916 de besprekingen plaats over de deugdelijkheidseischen, en daar lezen we. „Vooral Nolens weert zich krachtig (tegen bovengenoemde „Hij blijft zich scherp verzetten"norm") En Lohman zegt; „*Voor alles moet de vrijheid van het bijzonder onderwijs worden gewaarborgd.*

En op 16 Mei 1917 sprak in de Kamer het lid Haffmans; „Niet het „neutrale overheidsonderwijs moet in „den vervolge de norm aangeven; de „beginselen van dit onderwijs hebben „geen voorrang in ons vaderland. Het „bijzonder onderwijs heeft met die „norm niets te maken. In den vervolge moet er komen een eerlijke strijd „om de locale school".

En in deze laatste woorden van den Heer Hoffmans, lezen we, waar het eigenlijk om gaat;

De eerlijke strijd om de locale school.

Hoort echter, hoe de liberale, maar eerlijke Minister Cort van der Linden. over dit essentieele punt, waarmee, (zooals Dr. Cas. Hentzen zegt,) het bijzonder onderwijs staat of valt, met groote klaarheid sprak.;

„De staat onderwijs verstrekkende „of bekostigende, neemt daarmede de „verplichting op zich de deugdelijkheid van het onderwijs te waarborgen. Het schijnt dus voor de hand te liggen, dat gelijke eischen voor „het openbaar en bijzonder onderwijs „worden gesteld. Doch gelijkheid van „eischen was alleen dan te rechtvaardigen, indien vaststond dat door „die gelijkheid de inhoud van het onderwijs onaangetast bleef; Dit is „echter het geval niet. Financieele „gelijkstelling wordt voorgeschreven „juist om de vrijheid van richting te „waarborgen. telt men dezelfde eischen „aan het openbaar en aan het bijzonder onderwijs dan loopt *deze vrijheid gevaar, indien men het neutrale onderwijs tot maatstaf* neemt. Maar „omgekeerd zoo ook het neutrale „onderwijs schade lijden, indien de „wetgever uitgaande van de behoefte „der bijzondere school, naar de behoefte de deugdelijkheid der [illegible]

„De deugdelijkheid van het onderwijs hangt zooveer samen met zijn „inhoud, dat zij alleen gewaarborgd „wordt door de eischen die op grond „van dien inhoud het peil bepalen.

Tot zoover Minister Cort van der Linden.

We zouden nog meer getuigenissen kunnen aanhalen, maar we gelooven dat het aangehaalde wel voldoende is, om, te bewijzen, dat ons Bestuur met genoemde wijziging tegen de grondwet van de gelijkstelling ingaat.

We hopen daarom alsnog, dat het Bestuur in zal gaan op de vraag door den Kolonialen Raad in het Eindverslag gesteld:

„Of het niet beter zou zijn de onderhavige ontwerpen in te trekken.

BERICHTEN.

Rechtspersoonlijkheid C. V. B.

Bij Gouvernementsbeschikking No. 354, 21 Maart 1933, zijn de statuten goedgekeurd en is de C.V.B. erkend als zedelijk lichaam.

Nieuwe telegrambepalingen

De Directeur van 's Lands Radio en Telefoondienst, D. Molenkamp maakt bekend, dat ter voldoening aan de nieuwe bepalingen vastgesteld door de Internationale Conferentie te Madrid, met ingang van 1 April a.s. de volgende veranderingen in de tarieven zullen worden toegepast.

1. W.L.T. of Weekeindtelegrammen zullen niet meer worden aangenomen.
2. NLT of nachttelegrammen worden aangenomen tegen ½ vol tarief per woord met een minimum van 25 woorden.
3. Alleen de LC zullen worden gebruikt ter aanduiding van uitgestelde telegrammen in plaats van L.C.D, L.C.O of L.C.F.
4. Dringende telegrammen worden aangenomen tegen het dubbele tarief van gewone telegrammen. De taks van dringende telegrammen naar de Vereenigde Staten van Noord Amerika, Canada, Alaska, New Foundland, St. Pierre Miquelon en Mexico bedraagt het dubbele van de taks van Curaçao naar New-York vermeerderd met de gewone taks vanaf New-York naar de plaats van bestemming.
5. De taks van dringende CDE telegrammen bedraagt het dubbele van gewone CDE telegrammen. Naar plaatsen in De Vereenigde Staten van N. Amerika bedraagt het dubbele van de taks Curaçao naar New-York voor CDE telegrammen vermeerderd met de gewone taks van New York naar de plaats van bestemming.

Toeristenschepen.

We hebben deze week in de Mauretania ons laatste toeristenschip gehad in dit seizoen. Misschien, maar het is nog niet zeker, worden we in April nog even bezocht door de *Vulcania* en *de Conte Grande.*

Voor de winkeliers en chauffeurs vooral, is het tourisme werkelijk een zegen, vooral in deze tijden van malaise.

En het verdient aanbeveling het zooveel mogelijk te bevorderen het de vreemdelingen hier aangenaam te maken.

Oneerlijke Concurrentie.

Het vorige jaar hebben we reeds melding gemaakt van laster tegenover den Curaçaoschen handel in bladen te Panama. Er is thans weder door den Nederlandschen consul te Panama aan het Bestuur hier, mededeeling gedaan van een nieuwen laster, die in de bladen daar circuleerde.

De zaak is door het Bestuur overgegeven in handen van den kamer van koophandel alhier.

Zou er nu eens niet energiek opgetreden kunnen worden, door bemiddeling der beide consuls, om aan die oneerlijke concurrentie een einde te maken.

Benoemingen.

Z. H. Exc. Mgr. P. I Verriet heeft benoemd tot Pastoor op de Noord te Aruba, de Zeer Eerw. Pater Elie en tot Pastoor te St. Nicolaas op Aruba de Zeer Eerw. Pater Dellaert, zulks ter vervanging van de Paters Koenen en Hendriks, die die dit jaar op verlof gaan naar Holland. Tot Pastoor te Kralendijk op Bonaire is benoemd de Zeer Eerw. Pater Exler ter vervanging van Pastoor Schipper, die ook op verlof gaat, en ter vervanging van Pastoor Exler is benoemd tot Pastoor te Groot-Kwartier de Zeer Eerw. Pater Tolenaar, die in April van verlof terugkeert.

Redactie UNION.

Door het vertrek van Pater Dellaert als pastoor naar San Nicolaas wordt onze collega La Union beroofd van zijn redacteur.

Naar we vernemen zal het Bestuur van de Cur. R. K. Volksbond zelf de redactie van het blad in handen nemen.

M.S. Caribia.

In ons blad van de vorige week konden we niet meer opnemen de schitterende indrukken, welke dit nieuwe schip van de HAPAG op ons gemaakt heeft. We spraken toen over comfort. Deze indruk was grooter dan die van luxe, wat we werkelijk een [illegible] schappen van dit nieuwe schip.

Zou wordt bij het uitbreken van brand, dit automatisch door een zachte luidspreker aangegeven op de brug van het schip, waar men aanstonds in glazen tubes, die zich met rook vullen, zien kan, waar de brand is.

Dat het schip voorzien is van zwembasin, speeldekken, cine enz. spreekt van zelf.

Aan boord van het schip bevond zich ook een opnemer van filmen, die in enkele dagen heel wat van Curaçao op de band genomen heeft.

Nogmaals onze beste wenschen voor Maatschappij, bemanning, schip en Agenten de firma Edwards, Henriquez en Co.

Jaarvergadering Apostolaat der Zee.

We vestigen de aandacht op de advertentie voorkomende in dit blad, waarin melding gemaakt wordt van de jaarvergadering van bovengenoemde Vereeniging in de R. K. Zeemansclub op Maandag a.s. 8 uur p. m.

Nederlandsche Radio uitzending.

De PHOHI zendt zal met ingang van 27 Maart weer beginnen uit te zenden op 16.88 Meter.

De omroep tijden zullen zijn van 13—15 uur Nederlandsche tijd, dagelijks.

Liga di Cuaresma.

Maandag a.s. 27 Maart wordt in de Kerk van de H. Familie op San Mateo des avonds om 8 uur genoemde Liga gehouden.

Zondag [illegible], 2 April is [illegible] 's morgens om 8 uur Algemeene H. Communie der mannen en des avonds om 7 uur mannenlof.

Ds. G.J. Eijbers.

A. s. Zondag viert Ds. G. J. Eijbers tijdens zijn kortstondig verblijf hier op Curaçao zijn 25 jarig ambtsjubilé en zal bij die gelegenheid morgen zijn herdenkingsrede uitspreken in de Protestantsche Kerk.

Van die 25 jaren bracht Ds. Eijbers 9 jaren op Aruba door, ruim 10 jaar als predikant van de Protestantsche Gemeente op Curaçao, 3 jaar als predikant op Makasser (Celebes) en 2 jaar op Putolingo (Oosthoek van Java.)

Onze hartelijke gelukwenschen.

S.S. „Atlantic"

Vorige week Vrijdag kwam onze haven binnen het Amerikaansche motor Jacht „Atlantic" eigendom van de Rockefeller-Stichting. Het schip is nu in bruikleen afgestaan, voor een wetenschappelijke expeditie die onder leiding staat van Frederick S. Mc. Murry. een professor van de Yale-universiteit, de andere leden zijn professoren van de Havard-Universiteit. Zij zijn belast met de Oceanografie van de West-Indische wateren d.i. het diepzee-onderzoek van den bodem en de flora en de fauna daar aanwezig. Langs de kusten van Europa is dit onderzoek reeds tamelijk volledige geschied doch hier in de West-Indie verkeert dat onderzoek pas in een begin-stadium. Dit schip heeft een volledig laboratorium aan boord, waar elke voorwerp dat uit die diepzee wordt opgevischt, terstond chemisch en mikroscopisch onderzocht of geanilizeerd wordt. Ook bez't het schip de allernieuwste instrumenten tot meting van allergrootste zeediepten, tot bepaling van temperatuur, zoutgehalte enz. van het water op die groote diepte.

Later zullen alle gegevens wetenschappelijk verwerkt worden aan het Oceaangraphic Institution — Woods Hole M. S. A.

Het schip is Dinsdagmiddag weer van hier vertrokken naar de Bahama-eilanden.

S.S. Atlas.

Wij vestigen de aandacht op de advertentie, waarin het Agentschap der K.N.S.M. meedeelt, dat het S.S. Atlas reeds op Vrijdag 31 Maart, 9 a. m. vertrekt inplaats van Zaterdag 1 April.

Eerste Kamer over Curaçao.

Het voorloopig verslag over hoofdstuk XI bevat deze opmerking:

„Verscheidene leden spraken de hoop uit, dat zoo mogelijk niet zou worden overgegaan tot beperking der militaire uitgaven ten bate van Curaçao."

Een voorgenomen reis naar de West.

Kol. Weekblad schrijft:

Het volgend jaar op 29 Juli 1934 zal het drie honderd jaar geleden zijn, dat Jan van Walbeek met vier Hollandsche oorlogsschepen de Annabaai van Curaçao binnenvoer en het eiland voor Hollandin bezit nam. Curaçao is van plan deze gebeurtenis feestelijk te gedenken en het comité aldaar, waarvan het secretariaat berust in de vlijtige handen van den heer Rustige te Emmastad is al druk met de voorbereiding bezig. Ook hier in Holland wordt reeds hard gewerkt aan de uitgave van een gedenkboek en bovendien bestaan plannen om een groepje Nederlanders bijeen te brengen, die van hun interesse voor de West zullen blijk geven door onder leiding van dr. W. G. N. van der Sleen uit Haarlem de feesten op Curaçao mee te maken. Dit uitstapje, dat zal worden gemaakt met de booten der der Kon. Ned. Stoomb. Mij. van 29 [illegible] omvatten, waar o.a. de Koninginnedag zal worden gevierd, waarbij de merkwaardige bevolking haar beste beentje voorzet. Bovendien zullen op heen en terugreis Barbados, het prachtige Trinidad, het moderne Venezuela en het aardige Madeira worden aangedaan. Een mooie reis ter versterking onzer Rijkseenheid en een unieke gelegenheid om een prachtig tropenland te leeren kennen in betrekkelijk zeer korten tijd.

De Staten-generaal.

We lezen in het Kol. Weekblad.

Het is al jaren geleden, dat wij eens de staf hebben gebroken over de belangstelling, in de Staten Generaal aan den dag gelegd voor Curaçaosche begrootingen. Sedert is die begrooting uit de Kamers verdwenen, en men kan niet zeggen, dat Curaçao er minder wel bij gevaren is. Bij hoofdstuk XI kreeg men een enkele opmerking te hooren, maar daarmee was het uit. De onbekendheid met dit gebiedsdeel openbaarde zich vrij geregeld in het uitblijven van alle repliek na des ministers woord of in de hulpeloosheid van dezen tweeden termijn.

Het mag dan ook eenige verwondering wekken, dat in het vooruitzicht van de herziening van het regeeringsreglement aandrang is uitgeoefend in de richting van een gelijke begrootingsbehandeling als voor de Oost; een aandrang intusschen, die, naar verluidt, het gewenschte gevolg schijnt te zullen hebben.

De herziening van het regeeringsreglement.... zij heeft het departement van den minister verlaten. Van den dimissionairen minister, wel te verstaan. Zij is nog niet terug bij den minister; moet misschien nog met de opmerkingen van den Raad van state naar de West-Indische landvoogden, van welke althans een zijn langsten dienstijd ginds wel zal hebben gehad; misschien nog naar zijn opvolger; in ieder geval naar des ministers opvolger zoodat... nu ja... misschien in de volgende vierjarige periode de zaak aan de orde komt! Oeff!

Maar over de begrooting willen wij het hebben. Het is niet te hopen, dat voor de Curacaosche begrooting de belangstelling zal moeten worden afgemeten naar die van de Tweede Kamer, zooals hij die schildert, voor de Surinaamsche begrooting.

Men oordeele naar het slot van zijn „Overzicht";

„Zie verder, desgewenscht, het verslag.

Als men iets beters te doen heeft.

De belangstelling in de Kamer was zeer gering; toen wij het genoeg vonden waren er nog tien leden in de zaal."

Aankomst en Vertrek van schepen gedurende de week van 26 Maart tot en met 31 April 1933

Aankomst van				Vertrek naar
Vestvangen	26	Paramaribo	26	New-Orleans
Trujillo	26	Maracaib-Aruba	26	La Guaira
Lara	26	Maracaibo	26	New-York
Karibia	—	Curaçao	26	Maracaibo
Ingrid Horn	26	Hamburg	26	Cartagena
El Libertador	26	Maracaibo-Aruba	27	Aruba-Maracaibo
Winnepeg	28	Cristobal	28	Le Havre
Atlas	28	St. Kitts, St. Eustatius Saba, St. Martin & Bonaire	—	Curaçao
Trujillo	28	La Guaira	28	Aruba
Daytonian	28	Southampton	29	Cristobal
Baralt	29	S. Domingo	—	Curaçao
Luna	29	New-York	29	Aruba-Maracaibo
Crijnssen	29	Amsterdam	29	P. Limon
Midas	29	Haiti	—	Curacao
Gorgia	29	Cristobal	29	Hamburg
El Libertador	29	Maracaibo-Aruba	30	Maracaibo
Trujillo	30	Aruba	—	Curacao
Simon Bolivar	30	P. Limon	30	Amsterdam
Ruahine	30	Londen	31	Cristobal, New-Zeal.
Akaroa	30	N-Zealand, Cristobal	31	Southampton
Midas	—	Curaçao	31	S. Domingo
Dalvangen	31	New-Orleans	31	Paramaribo
Flora	31	Maracaibo-Aruba	31	New-York
A Steamer	31	Hamburg	31	P. Barrios

Voor de Curaçao Trading!

We lezen in het Koloniaal Weekblad:

Wij herinneren ons de eerste pogingen van de firma Sträter Esser te Paramaribo in 1908 om een diepzeevisscherij in het leven te roepen, toen aan haar ijsfabriek een koelkamer was toegevoegd en twee visschersscheepjes te Paramaribo aankwamen, de Lucania en de Lotte E. Toppin, ongeveer 40 ton groot. De Eerste Surinaamsche Zeevisscherij-Maatschappij begon haar arbeid in 1909 en gedurende verscheidene jaren kon men in Suriname versche zeevisch koopen, als red snappers en grouper. In 1913 werd het bedrijf gestaakt.

Thans lezen wij dat de Curaçaosche Handelmaatschappij, die de voortzetting van Sträter Esser is, het bedrijf weer ter hand heeft genomen, immers op 10 December kwam de schoener Blomindon met een lading van ongeveer 1400 k.g. zeevisch te Paramaribo aan, meestal de bekende red snappers. Deze werd voor 30 cent de halve k.g. verkocht. Van de belangstelling van het publiek zou het afhangen of met geregelden aanvoer zal worden voortgegaan.

In dit ook niet iets voor de Curaçao Trading hier?

Tennis match in Caracas.

Van 15 — 19 April zal er in Caracas een samentreffen plaats hebben met onze beste tennisspelers van Curaçao. [illegible] betreft de zilveren [illegible] Gonzalo Gomez [illegible] president van Venezuela.

Ofschoon in de laatste jaren onze tennisspelers het niet meer van Caracas hebben kunnen winnen, vertrekken ze thans toch met goeden moed en wenschen we hun van harte het beste succes.

Officieele Berichten.

Met ingang van 1 April 1933 zijn benoemd voor den tijd van twee jaren tot President en President plaatsvervanger van den Krijgsraad in Curaçao, onderscheidelijk de heeren Dr. H. Polvliet en Dr. P. J. J. van den Biesen leden van het Hof van Justitie alhier.

Blijkens een van den Nederlandschen Gezant te Caracas ontvangen schrijven is op den 3den Maart j.l. te Pto Cabello overleden, zonder achterlating van goederen of familieleden de Nederlandsche onderdaan JUAN PIMENTEL oud 40 jaar afkomstig van Curaçao.

De officieren der „Zeven Provincien".

De kapitein-luitenant ter zee P. Eikenboom, de luitenant ter zee der 1ste klasse C. Meyer en de luitenant ter zee der 1ste klasse W. F. J. Fels, zijn met ingang van 24 Febr. j.l. in hun betrekkingen geschorst op grond van het 1ste lid van artikel 17 van het reglement op den rechtstoestand der militairen bij de Zeemacht (Nederlandsch Staatsblad 1931 No. 377).

Naar „Aneta-Holland" verneemt, luidt het eerste lid van artikel 17 van het reglement op den rechtstoestand der militairen bij de Zeemacht als volgt:

„Onverminderd het bepaalde in de Wet op de Krijgstucht en bij de rechtspleging bij de Zeemacht, kan een militair in zijn betrekking geschorst worden wanneer dit door een dienstbelang wordt gevorderd in het bijzonder wanneer hij ernstig wordt verdacht zich te hebben schuldig gemaakt aan gedragingen, handelingen of tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot ontslag uit den dienst."

Het tweede lid van genoemd artikel luidt:

„De schorsing kan geschieden hetzij ingevolge opdracht van onzen Minister, hetzij op last van den Vlootvoogd of van den commandant van betrokkene."

Verders schrijft het Bat. Nbl over de wacht aanboord.

Zonder of met de „Outshoorn" te Batavia aangebrachte leden der bemanning van „De Zeven Provincien" bevond zich ook de luit. ter Zee 1ste klasse W. F. J. Fels, die toen de muiterij uitbrak, officier van de wacht was, maar over boord sprong, teneinde den commandant te waarschuwen. Afgescheiden van het feit, dat ook andere overboord gesprongen zijn en dus evengoed den commandant konde waarschuwen, schrijft het [illegible] dat Dh. Fels zijn post nooit had m gen verlaten. Zijn handeling lever volgens het blad, overtreding op va artikel 129 van het wetboek van mi litair strafrecht en waarschijnlijk za Dh. Fels deswege worden vervolg Artikel 129, voor zoover hier van be lang luidt:

„De schildwacht, die zijn post eigen dunkelijk verlaat, een als zoodani op hem rustende verplichting niet na komt, of zich in een toestand breng of laat brengen, waarin hij zijn dienst als schildwacht naar behooren ka verrichten, wordt gestraft met gevan genisstraf van ten hoogsten drie jaren.

Met gelijke straf wordt gestraft d officieren van de wacht aan boord va 'n oorlogsvaartuig of de militair di hem tijdelijk vervangt, de machinis hoofd der wacht aan boord van ee oorlogsvaartuig, die als zoodanig ge lijke handelingen plegen."

Ook de verdere, tot de wacht aa boord der „Zeven Provincien" behoo rende officieren, onderofficieren e minderen staan aan een strafvervol ging wegens gelijke handelingen (waaronder ook dus behoort het zic zonder slag of stoot overgeven aan d muitelingen, zijnde „zich laten bren gen in een toestand"... etc. bloot over hen echter is de maximumstra anderhalf jaar.

Het feit dat de commandant nie tijdig acht geslagen heeft op waa schuwingen, die hem van verschillend zijden vroeg genoeg gewerden, scuij [illegible] vervolging van eenig artikel va [illegible] noch van het gemeene strafrecht, voo zoover op militairen van toepassin

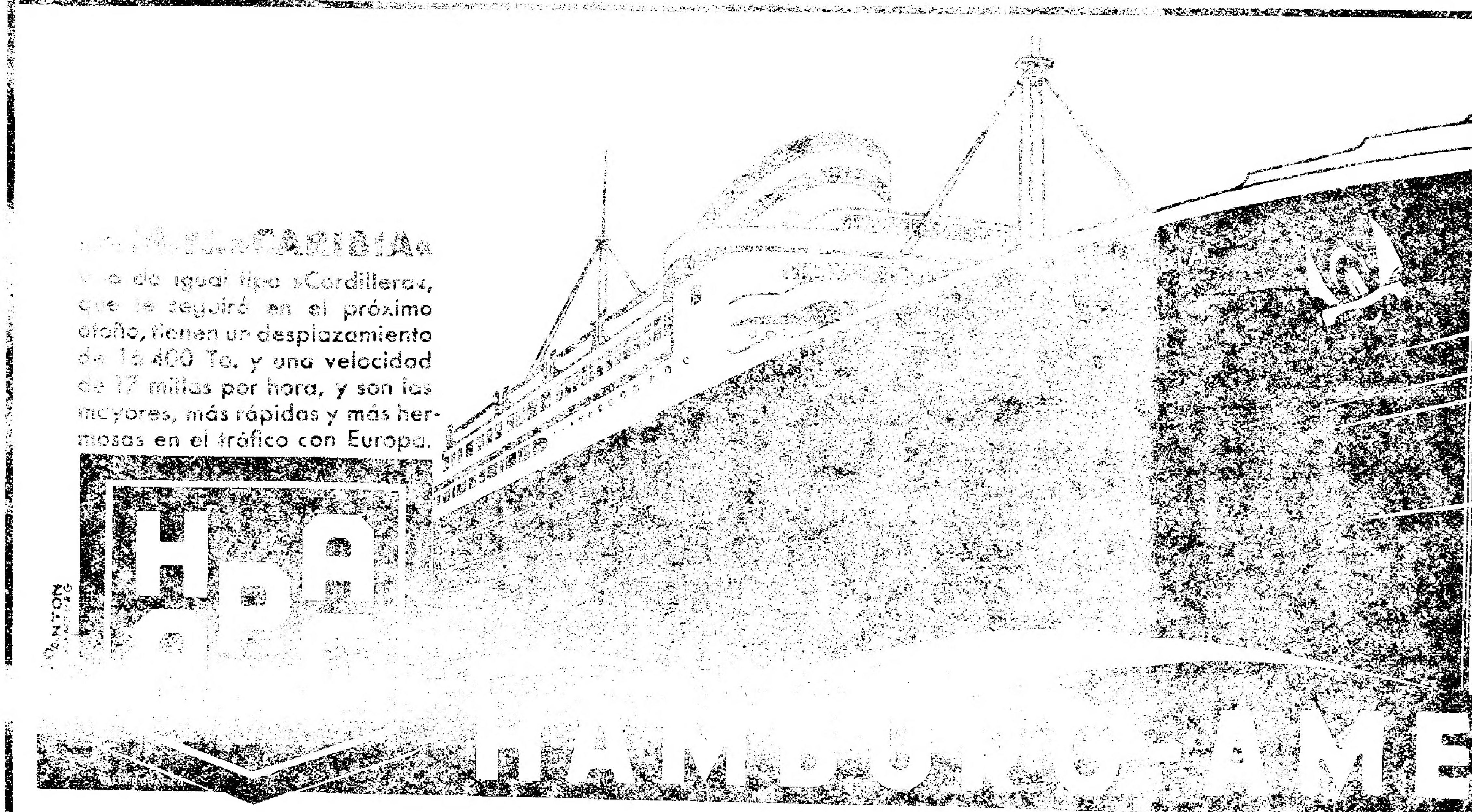
De Marinebonden.

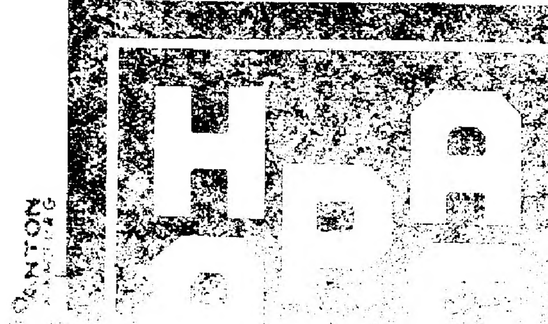
Socialistische bestuurders moeten aftreden.

We lezen in de Nederlandsche bla den:

Dat in een audientie van de Bestuur leden van het C.A.M.B.O. bij den M minister van defensie, de minister heeft medegedeeld, dat aan de functie va de burgelijke bestuursleden — Dh De Nijs, Van der Vaart, Van Klavere (die zich momenteel in Soerabaja be vindt) en Smit — in één of meer va de bonden, bij het Cambo of aan he Algemeen Marinierweekblad zoo spoe dig mogelijk een einde dient te wor den gemaakt, opdat elke zoowel recht streeksche als zijdelingsche invloe van deze heeren in het vereenigings leven in de Koninklijke Marine op houdt te bestaan. Voorts dat, indie aan dezen eisch van den minister vó 13 Maart niet is voldaan, dan het lid maatschap van het marinepersonee van bovengenoemde bonden wordt verboden.

Wordt wel aan den eisch voldaa dan zal van de zijde van den minis [illegible] het noodige worden verricht, o de bonden in hun werkwijze voortaa te doen beantwoorden aan de eische die gesteld moeten worden om h lidmaatschap niet te verbieden. B een daarvoor noodige voorbereidin zal ook aan stemmen uit het marine personeel gehoor worden verleend.

BUITENLANDSCH OVERZICHT.

EUROPA. Een der meest belangrijke berichten, welke we deze week ontvingen is wel het plan van Mussolini, tot het sluiten van een *viermogendheden verdrag tot het bewaren van de vrede in Europa.* Tot deze vier mogendheden zullen hooren Engeland-Frankrijk-Duitschland en Italie.

Na de mislukte ontwapings-conferentie in Geneve, is men maar aanstonds aan het beraadslagen gegaan, in Rome zelf.

DUITSCHLAND. Merkwaardig is in dit land het verschijnsel, hoe een krachtig optreden tegen het communisme, in eens deze beweging lam geslagen heeft. In verschillende steden hebben de leiders der communisten hun banieren en andere attributen aan de autoriteiten overgedragen met de verklaring dat ze voor altijd genoeg hadden van het communisme. De vlaggen werden door de communisten zelf [illegible] brand.

[illegible] en Joden [illegible].

Alle socialistische, communistische en Joodsche geneesheeren bij de Berlijnsche ziekenhuizen worden ontslagen na afloop van hun tegenwoordige [illegible]. En een overstelpende meerderheid der Berlijnsche doktoren worden door deze maatregel getroffen.

Bovendien zullen Joodsche rechters van de crimineele rechtbanken gebannen worden; De rechters van de kinderrechtbanken zullen in de toekomst eveneens geen Joden mogen zijn.

Verder heeft men de arrestatie bevolen van alle Badensche communistische en socialistische rijksdagleden.

En deze week Woensdag is te München een 5000 persoons concentratiekamp voor communistische en socialistische leiders geopend.

Of strenge meesters lang zullen regeeren?

Er worden reeds pogingen tot aanslagen vermeld, op het leven van Hitler en andere leidende Duitsche persoonlijkheden.

Op andere wijze echter wordt ook door de nieuwe regeering ingegrepen, door uitvoering van een vierjarenplan.

Volgens de pers zal het o.a. omvatten: tijdelijke of blijvende afschaffing van de volkscontrole op belastingheffing en de aanwending daarvan; tijdelijke opheffing van de grondwetsartikelen betrekking hebbende op persoonlijke rechten; vermindering of schrapping van de pensioenen die onder de republikeinsche regeering genoten werden. De grondslag van Duitschland's toekomstige economische politiek zal zijn zich volkomen onafhankelijk te maken voor het geval van oorlog.

Er werd reeds een wetsontwerp ingediend, waarbij de Wetgevende macht zelfs indien dit strijdig met de grondwet is, gedurende vier jaar aan de regeering blijft. De handteekening van Hindenburg is voor de wetten onnoodig; Hitler's handteekening zal voldoende zijn. De aanneming van dit wetsontwerp wordt zeker geacht.

Verder heeft de Regeering nieuwe noodwetten afgekondigd; de eerste verleent o.a. amnestie aan wetsovertreders, wier wandaden uit vaderlandsliefde bedreven worden.

Engeland. Dit land is thans in conflict met de Sovjet, ten aanzien van 8 employés der Vickersfabrieken die wegens hoogverraad tegenover Rusland ter dood veroordeeld zullen worden.

De Engelsche regeering heeft nu besloten de onderhandelingen met Rusland betreffende een nieuwe handelsovereenkomst te staken en niet te hervatten, tenzij de Russische regeering een redelijk standpunt inneemt met betrekking tot de employés van de Vickerfabrieken.

Daarentegenover lezen we echter een andere bericht uit Washington:

De onvriendelijke stemming der Amerikanen tegenover Rusland begint iets te luwen en men acht een spoedige erkenning van de Sovjet regeering mogelijk.

Als er maar wat te verdienen valt!

Amerika. De Vereenigde Staten schijnen financieel weer op gang te zijn, al is men natuurlijk niet ineens van zulk een ziekte genezen.

POLITIEBERICHTEN.

Gedurende de afgeloopen week werden door de Politie de navolgende aantallen processen-verbaal opgemaakt.

Terzake:

Dronkenschap 9 maal, Diefstal 5 maal, Heling 1 maal, Vernieling 1 maal, Beleediging 3 maal, Mishandeling 6 maal, Dood door schuld 1 maal, Schennis der eerbaarheid 1 maal, Verkeersovertredingen 54 maal, Andere overtredingen 6 maal.

Gevonden voorwerpen, welke terug te bevragen zijn op het Hoofdbureau van Politie:

1 Portemonnaie met inhoud, 1 Curaçaosch Bankbiljet van 5 gulden, 1 Gouden Heerenring, 1 Vulpen, 1 Gouden Kinderring, 1 Gouden Dameshalsketting en 2 oorbellen.

Ingezonden stuk.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

SCHOENMAKER, BLIJFT BIJ JE LEEST!

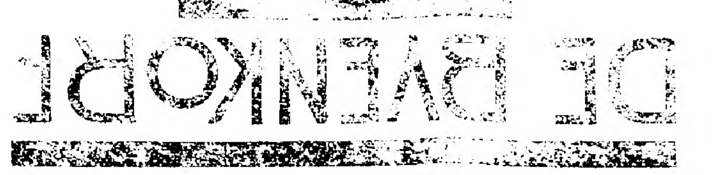
Naar aanleiding van hetgeen de Gouvernementsveearts in de „Amigoe di Curaçao," d. d. 18 dezer, onder het het hoofd „Let op het Gewicht" schrijft, zou ik het volgende willen opmerken.

Curaçao kent een ijkwet, met de naleving waarvan de politieambtenaren zijn belast, zoodat het publiek aan de hand hiervan eigenlijk de zekerheid moest hebben, dat iedere winkelier in het bezit is van gelijkte gewichten. Deze verordening schijnt geheel op den achtergrond te zijn geraakt, doch is m.i. van meer a l g e m e e n belang, dan bijvoorbeeld de wet op de winkelsluiting.

Geheel onjuist is de mededeeling, dat per 1b. verpakte artikelen 10 % minder moeten kosten, dan dezelfde per Hollandsch pond los uitgewogen waren. Een ieder weet toch, dat de verpakking, in vele gevallen blik, geld kost en gewicht heeft, waarover extra vracht betaald moet worden, zoodat in het algemeen dergelijke artikelen duurder komen te staan, zelfs bij iets minder gewicht. De speciale verpakking heeft voor sommige artikelen, bijvoorbeeld boter, het voordeel, dat hiermede niet geknoeid kan worden, dan wel niet zoo snel aan bederf onderhevig is.

Voorlichting van het publiek kan slechts worden toegejuicht, is ook in het belang van den bonafiden winkelier, mits zij volkomen juist geschiedt door iemand op de hoogte van de practijk.

Een winkelier.

„DE SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

Prince-beker	Trappers — Volharding	0—1
Res. 1ste kl.	J. Holland 2 — R. C. C. 2	1—1
2de kl.	D. N. S. — Olympia	0—0
	M. S. Z. — Scherpenheuvel	2—2

WEDSTRIJD-PROGRAMMA. Prince-Beker.

Zondag, 26 Maart — L JONG HOLLAND — BISMARCK 4.15 precies.

Zondag, 2 April — EINDWEDSTRIJD WINNAAR L — VOLHARDING 4.15 precies.

COMPETITIE-PROGRAMMA.

Zondag 26 Maart.

MUNDO NOBO
2de klasse
De Ruiter — Hercules
3.00 precies
Scheidsrechter: Franken

ASIENTO
1ste klasse
Asiento — Go-Ahead
4.15 precies
Scheidsrechter: Schouwé

2de klasse
Juliana — S. D. O.
3.00 precies
Scheidsrechter: Fräser

SCHERPENHEUVEL
2de klasse
D. N. S. — Scherpenheuvel
4.30 precies
Scheidsrechter: Maduro
De bus vertrekt van Wilhelmina-plein om 3.45 p.m.

Zondag, 2 April

MUNDO NOBO
Res. 1ste klasse
Republiek 2 — Transvaal 2
3.00 precies

ASIENTO
1ste klasse
Asiento — Bismarck
4.15 precies

Res. 1ste klasse
Trappers 2 — Trekvogels 2
3.00 precies

SCHERPENHEUVEL
2de kl.
De Ruiter — Juliana
3.00 precies
De bus vertrekt van Wilhelmina-plein om 2.15 p.m.

Zondag 9 April

MUNDO NOBO:
1ste klasse
R.C.C. — Republiek
4.15 precies
2de klasse
D. N. S. — Hercules
3.00 precies

ASIENTO
Res. 1ste klasse
Asiento 2 — Volharding 2
4.15 precies

2de klasse
D.D.V.O. — S. D. O.
3.00 precies

M. S. Z. - TERREIN (RIF)
Res. 1ste klasse
Transvaal 2 — Trekvogels 2
4.15 precies

SCHERPENHEUVEL
2de klasse
Olympia — Scherpenheuvel
4.30 precies
De bus vertrekt van Wilhelmina-plein om 3.45 p.m.

Zondag 16 April.

MUNDO NOBO
1ste kl.
Transvaal — Trappers
4.30 precies
1ste kl.
Trekvogels — Volharding
3.15 precies

ASIENTO
1ste kl.
Go Ahead — Republiek
4.30 precies
Res. 1ste kl.
Bismarck 2 — Jong Holland 2
3.15 precies

M. S. Z. - TERREIN (Rif)
2de kl.
M. S. Z. — S. D. O.
4.30 precies

SCHERPENHEUVEL
2de kl.
Hercules — Scherpenheuvel
4.30 precies
De bus vertrekt van Wilhelmina-plein om 3.45 p.m.

Maandag 17 April.
(2de Pauschdag)

[illegible]
1ste kl.
R. C. C. — Jong Holland
4.30 precies
Res. 1ste kl.
Republiek 2 — Trappers 2
3.15 precies

ASIENTO
Res. 1ste kl.
Asiento 2 — Transvaal 2
4.30 precies
2de klasse
D. N. S. — De Ruiter
3.15 precies

M. S. Z.
2de klasse
D.D.V.O — Olympia
4.30 precies

Competitie-stand 2de klasse per 19 Maart 1933.

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
D. D. V. O.	2	2	0	0	2	0	4
D. N. S.	3	1	1	1	3	1	3
Olympia	2	1	1	0	1	0	3
De Ruiter	2	1	0	1	1	1	2
Juliana	2	1	0	1	1	3	2
Scherpenheuvel	1	0	1	0	2	2	1
M. S. Z.	3	0	1	2	2	4	1
Hercules	0	0	0	0	0	0	0
S. D. O.	1	0	0	1	0	1	0

Elftal-opgaven voor de maand April dienen uiterlijk *vóór* 28 Maart a. s. in het bezit te zijn van den 1sten Secretaris.

N. B. Wordt de elftalopgaven van een vereeniging *niet* ingediend dan wordt aangenomen dat zij onveranderd is gebleven.

Scheidsrechtersvergadering

op Dinsdag, 28 Maart e. k., in het R. K. Zeemanshuis, Klipstraat 51
Aanvang: 8 uur p. m.
Alle scheidsrechters en adspirant-scheidsrechters zijn welkom.

Buitengewone Algemeene Vergadering

op Donderdag, 20 April e. k., in het Zeemanshuis, KLIPSTRAAT 51
Aanvang: 8 uur p. m.
Te behandelen onderwerp: Reglementswijziging.

Beteekenis van het aanvoerderschap.

Het lijkt mij noodig om een apart gedeelte te wijden aan het aanvoerderschap van een elftal. Heel vaak realiseert men zich niet voldoende, wat de taak van een aanvoerder moet zijn en over welke kwaliteiten hij daarvoor moet beschikken.

De plaats van den aanvoerder in het elftal is een buitengewoon belangrijke. Het is heusch geen overdrijving te beweren, dat het resultaat van een wedstrijd voor 50% of meer afhangt van zijn optreden.

In vele gevallen heeft een aanvoerder zijn functie te danken aan het feit dat hij de beste speler is. In een enkel geval, omdat hij er den grootsten mond op na houdt, waarmee hij zijn omgeving overbluft. Een combinatie van beide is eveneens mogelijk.

De aanvoerderskeuze moet echter m.i. niet in de eerste plaats bepaald worden door zijn spelerschap. Een te rappe mond is zelfs motief om iemand *niet* tot aanvoerder te maken.

Waardoor zijn keuze dan wel bepaald moet worden?

Allereerst door degelijke karaktereigenschappen. Hij moet de man zijn, dien men in het elftal het liefste mag als mensch en als kameraad en dien men respecteert om zijn persoonlijkheid. Hij moet alle goede karaktertrekken in hooge mate bezitten. Bovenal moet hij rustig en beheerscht zijn. Er moet gezag van hem uitgaan. Hij moet een goede kijk op het spel hebben door natuurlijken aanleg en ervaring. Van hem, maar ook uitsluitend van hem, moeten de aanwijzingen in het spel uitgaan.

Hij moet beoordeelen, waar de kracht der tegenpartij ligt en daarnaar zijn maatregelen beramen. Hij moet weten hoe het met het moreel der tegenpartij gesteld is, hoe met haar uithoudingsvermogen, in welk gedeelte van een wedstrijd haar aanval het meeste is te duchten, met welke spelers der tegenpartij het meest is te rekenen. Op grond van deze overwegingen regelt hij den opzet van zijn tegenspel, zorgt voor bijzondere bewaking, trekt zijn elftal terug of stuwt het op, regelt het aansluiten der linies, draagt zorgt voor de noodige afwisseling van lang met kort spel.

Kennende de waarde van zijn elftal, treed hij ook regelend op ten aanzien van de wijze, waarop zijn spelers hun uithoudingsvermogen verdeelen over den duur van het spel. Hij zorgt er voor, dat het elftal niet is uitgespeeld, wanneer de tegenpartij zicht tot een laatste offensief gereed maakt. Zijn opmerkingen en zijn voorbeeld moeten de medespelers in de juiste sportieve stemming houden. Hij moet aansporen zonder te prikkelen, remmen op resolute wijze, waar dat noodig is.

Steeds moet zijn vriendelijk gezag gevoeld worden.

Van zelfsprekend is hij DOORKNEED IN HET SPELREGLEMENT en op de hoogte van de verplichtingen, die zijn team en hijzelf tegenover den scheidsrechter hebben.

Een oefenmeester doet er goed aan, voortdurend, ook, en meer in het bijzonder onder de opgroeiende spelers, rond te zien naar hen, die aanleg hebben voor het aanvoerderschap. Zijn zij gevonden, dan moet een stelselmatige opvoeding tot hun taak volgen.

Aan den vooravond van een wedstrijd verdient het aanbeveling het houden van een bespreking tusschen oefenmeester en aanvoerder, over hetgeen met den te spelen weestrijd in verband staat.

Evenzeer kan het niet hebben een en ander ook met het heele team te behandelen.

(Opvoeding door en tot de Voetbalsport.)

Jaarboek 1933 F. I F A.

Volgens mededeeling ontvangen van de F(ederation) I(nternationale de) F(ootball) A(ssociation) zal het Jaarboek 1933 zeer binnenkort verschijnen.

De tekst verschijnt zoowel in het Engelsch als in het Fransch, Duitsch, Spaansch en Italiaansch.

Het boek bevat alles omtrent Voetbal in de geheele Wereld, gegevens betreffende International Voetbal, Reglementen, Amateursbepalingen, Adreslijst van alle aangesloten Bonden, enz. en is vooral voor Vereenigingen een zeer practische handleiding.

Vereenigingen kunnen tot 1 April als SCHRIFTELIJK bij den 1sten Secretaris, Oranjestraat 102, opgeven, hoeveel exemplaren worden gewenscht, terwijl tevens dient te worden opgeven in welke taal de tekst moet zijn gesteld.

De C. V. B zal alsdan voor bestelling zorg dragen.

De prijs bedraagt 5 Zwitsersche Francs (F. 2,50) per stuk.

Leiding en Vertrouwen.

Leiding en *Vertrouwen* zijn twee voorwaarden voor den groei van een organisatie, Zijn er geen leiders, de vereeniging groeit of te snel, en verbloedt, of zij ontwikkelt zich heelemaal niet.

Stelt men geen vertrouwen in de aanvoerders, dan komt tweespalt of de kiem wordt al gedood, voor zij licht en lucht kreeg.

Vooral in de eerste jaren van ontwikkeling zijn leiding en vertrouwen onontbeerlijk — voor welke organisatie ook, waarin gemeenschappelijke belangen gediend moeten worden.

Welke een misère hebben wij niet mede gemaakt in onze sportbeweging, voordat deze op vasten grond stond, welke vooroordeelen, welke tegenwerking, in eigen kring en buiten milieus, zijn er niet overwonnen ?

Beginsel en daarvoor ingezet idealisme, alleen konden de zaak niet redden.

Practische organisatie, intensieve actie, gelijkwaardigheid met soortgelijke bonden, moesten diepe lagen onder den bovenbouw, voor de uitbreiding leggen.

Langs lastige wegen, met offers aan moreele en materieele middelen vorderde de expansie moeizaam — en thans rust het organisme der sportorganisatie op de kernkracht van zeer velen. Maar op technisch terrein waren de leden, die van vergelijkingen houden met overeenkomende organisaties uit andere millieus, nog niet volslagen tevreden.

Toch wilde de leiding zoo maar niet zonder inachtneming van eenmaal verworven rechten, tot terugzetting van oogenschijnlijk zwakkere teams uit de hoogste klasse, overgaan De leiding ontwierp een promotie- en degradatie-regeling voor dit en het komend seizoen voor eerste, tweede en in uitzicht gestelde derde klasse, welke gepubliceerd werd.

Iedere vereeniging krijgt daardoor gelegenheid oude rechten met eigen kracht te verdedigen — en te toonen in de eerste klasse indeeling een plaats waard te zijn.

Een stelselmatig spelpeilverhooging wordt hier bereikt langs natuurlijken weg.

De leiding toont hier vasten wil om sporttechnische en tegelijk clubbelangen te dienen.

Hier wordt een vaste lijn aangegeven waarlangs alle belanghebbenden kunnen gaan en werken in eigen en tegelijk algemeen belang. Hier wordt vertrouwen verwacht van alle clubs, welke prijs stellen op vaste leiding, welke niet meer wijkt voor particuliere belangetjes, welke algemeene voorspoed kunnen remmen.

Hier kunnen de twee factoren voor rustige organisatie-ontwikkeling: *leiding en vertrouwen* elkander niet missen.

En wie wil medewerken aan den blijvenden bloei voor dit algemeene belang, moet een offertje brengen — moet eigenbelang achter stellen bij het algemeene. Hij moet zich zelf — als 't moet wegcijferen, en zuiver altruïstische opvattingen huldigen.

W.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

Groep I (Schotsche Dassen).

Troepleven en Horde-Nieuws van 27 Maart tot 3 April 1933.

Mededeelingen: Geinstalleerd tot 2e klas Verkenner en Patr. Leider der VOSSEN.... *R. DE HASETH.*

Hordenieuws: Geinstalleerd tot Welp .... *WIM van LEEUWEN.*

1e STER behaald de WELP .... *Piet van LEEUWEN.*

Beide Leeuwen een flinke linker.

Patrouille-Avonden op Maandag voor Herten, Dinsdag voor de Wolven, Donderdag voor de Arenden en Vrijdag voor de Vossen van 6.30 tot 8 uur.

Training voor Tooneel Sint Jorisdag. 2e klasse eischen en SEINEN. TROEP-AVOND.

Woensdag van 6.30 tot 8 uur. Verzamelplaats RIF.

Programma van Vaandrig R. N. SUAREZ.

Donderdag Laatste training voor de Nieuwelingen van 5 tot 6 uur.

Vrijdag
Studie-Patrouille.

SPERWERS (voor P.L. 's en w.n. P.L, 's).
van 5 tot 6 uur.

Programma van den Hopman.

Zaterdag
van 4 tot 5 uur .... gelegenheid voor 't zwemmen.
van 5 tot 6 uur.... muziektraining voor troms en hoorns.

ZATERDAG

VAN 8 TOT 10 UUR EERSTE STAMBIJEENKOMST DER VOORTREKKERS. VERZAMELPLAATS FORT EEN-NACHT.

HORDE-NIEUWS.

Dinsdag en Zaterdag op de vastgestelde tijd verzamelen. Denk om de zwempakjes, Training voor St. Jorisdag-Teekenwedstrijd-Rimboespel en verhaal. Ook repetitie Van de Rimboedansen.

Goede Jacht
De Oude Wolf.

Gesprekken in de Leiderskamer.

Hopman .... „Hallo Vaantje, wat zie je er opgewekt uit. Breng je in practijk „Een Padvinder glimlacht en fluit onder alle moeilijkheden?"

Vaandrig .... „Altijd Hop. Maar 't gaat me nu toch héél goed naar mijn zin. Eindelijk zal ik toch misschien door bemiddeling van eenige Padvindersvrienden, een betrekking krijgen, na al die maanden, vanaf mijn schoolexamen als No. 2, zonder werk geloopen te hebben. En bovendien is er één met vooruitzichten."

Hopman .... „Nu, ik verheug me met je, hóór en feliciteer je wel. Een mooie gelegenheid nu om je Padvinderstraining in practijk te brengen."

Vaandrig .... „Zeg Hop, heeft U die mooie boekjes van het Roode Kruis al gezien? Dat is een goede propaganda niet? Er schijnt in Holland heel wat aan 't Roode Kruiswerk gedaan te worden."

Hopman .... „Nou, Jó, behoorlijk. Er kan van zoo'n Vereeniging een groote kracht ten goede uitgaan, zoodat je er met plezier lid van bent, of je Dollar donateursgeld offert."

Vaandrig .... „Dat geloof ik ook, Hop. 't Is alleen maar jammer, dat je er hier zoo weinig van hoort, maar denkelijk werken ze véél in stilte.

Ze schijnen anders wel een aardig kassaldo te hebben. Weet U nog laatst van die twee Dames-Touristen, welke honderd Dollar ten bate van het Roode Kruis zonden?

Hopman (verzuchtend). „Wel, zou je ook niet willen, dat die Dames zich vergist en aan ons geadresseerd hadden? We zouden zooiets best kunnen gebruiken."

Vaandrig .... „'t Zou fijn geweest zijn. U heeft die drie jaar toch al heel wat zelf moeten betalen. Maar misschien slaagt de Donateurs-Campagne, welke wij nu begonnen zijn."

Hopman .... „We zullen 't van harte hopen. De jongens werken er hard voor. Ze weten dat ons saldo aan de nadeelige kant is en de menschen hier in Curaçao zijn natuurlijk ook doordrongen van 't belang van Jeugdwerk".

Vaandrig .... „Er zijn er gelukkig wel, Hop. Maar de massa speelt liever in de loterij, dan heb je kans, wat voor jezelf te verdienen. Voor vele Vereenigingen wordt op aanvraag een loterij gespeeld. Waarom eigenlijk niet voor ons, Hop?

Hopman .... „Wel, Vaantje, 't stuit tegen de geest onzer Vereeniging, nietwaar? Let wel, speculeeren op de win-zucht der menschen, om op die manier onze kas te stijven. En zelfs al wilden we, dan zouden we nog geen kans hebben voor 1935, daar héél wat Vereenigingen ons hierbij vóór zouden zijn, heeft ons Bestuur gezegd."

Vaandrig .... „Nou Hopman, tegen dien tijd, is U net weer in Holland. Maar maak U niet ongerust. Wij handhaven dan de geest onzer Beweging. Als we eens een zaak in leege flesschen op touw zetten? Zulke dingen ruimt men hier graag op. Je doet een goed werk en raakt meteen de rommel kwijt. Maar de Ouders, hé .... en zoo langzamerhand zouden we van het Padvinderswerk een flesschenzaak begonnen zijn, tot nut van 't algemeen.

Hopman .... „Ja, Vaan, gelijk heb je. Maar basta met de geldzaken Wat steeds bovenstaat, is de karaktervorming der jongens. Weet je nog wel, in Maart 1930, toen wij begonnen."

Vaandrig .... „En of, elke jongen haast wilde Padvinder worden. Zoo'n aardig pakje en gemarscheer. Een echte volksbeweging, dacht men. Zoo iets als een „Klein, maar Dapper Korpsje". Later merkte men met spijt, dat dit toch eigenlijk niet 't geval was."

Hopman .... „Ja, 't was geen plezierige tijd. Machtig veel jongens, welke we in gezond romantiek, ons ideaal van Reinheid, Flinkheid en Dienen, probeerden bij te brengen en de Belofte en Wet voor oogen hielden. 't Resultaat? ... In de Troep, zeiden ze „ja" ... en buiten de Troep .... hó maar."

Vaandrig .... „Ja Hop, dat U 't nog zoolang met hen volhield, begrijp ik niet. Als een jongen geen karakter heeft, dan kan je er ook niet aanschaven. Voor de jongens was U klaarblijkelijk Sint Nicolaas, met de groote zak met lekkers ... tochten, kampen ... enz. De belofte en Wet was voor hen bijzaak. 't Is goed, dat U in 1931 maar doorgehapt heeft, en die niet wilden, hun ontslag gegeven hebt ... of ze een goede kans gaf, het te nemen.

Hopman .... „Ja Vaan, het was een moeilijke tijd. Maar nu gaat 't toch véél beter en hebben wij een flink stel jongens, nietwaar? Ook geen heiligen, maar Goddank met eergevoel."

Vaandrig .... „Zeker is dat zoo. We hoeven ons voor de boys niet te schamen. Er zit nu leven in de Groep. Maar zouden wij er nog niet wat nieuwelingen bij kunnen gebruiken, speciaal in de Horde?"

Hopman .... „Och, zoo mettertijd zullen die wel komen. Trouwens, de Horde is op zich zelf al een goede propaganda. Maar 't is uitkijken, wat wij aannemen, 't moeten jongens zijn met pit."

Vaandrig .... „Hoe komt 't toch, dat sommige jongens zoo graag Padvinder of Welp zouden willen worden, toch van hun Ouders daar geen kans toe krijgen?"

Hopman .... „Wel zeker kan ik 't je niet zeggen. Doch ik vermoed, dat die Ouders absoluut passief tegenover de Padvinderij staan, of geen zin hebben, zich druk te maken voor andere dingen, dan 't huisgezin of hun Zaak. 't Kan ook wel, dat zijn, voor lichamelijke inspanning hunner eenigste, slechte resultaten van 't schoolwerk verwachten".

Vaandrig .... Ja, maar U overtraint toch de jongens niet en houdt toch de schoolrapporten bij? Elke jongen in Troep weet, dat toch een slecht schoolrapport, hem stempelt tot een slecht Padvinder en dat er in de troep geen plaats voor deze zijn. Ik vind, dat die Ouders, hunne kinderen, de romantiek en frissche geest, welke er door heel ons werk waait, onthouden, terwijl toch ook hun kinderen niet alles thuis zullen zoeken en naast huis en school andere bezigheden zoeken."

Hopman .... „Daar mogen wij geen oordeel over vellen. Een tochtje met de auto en een feestje thuis, is voor veel jongens hier ook een aardige levensvulling en dan daarbij heb je tegenwoordig ... de voetbalmatchen."

Vaandrig .... „Welke óók heel opvoeding zouden kunnen werken. Maar vergeet U de Bioscoop niet?"

Hopman .... „Ja, daar moeten wij over zwijgen, 't brengt in alle geval een hoop geld in 't laadje en .... hé is 't al vijf voor half zeven? .... vooruit Vaan .... verzamel de boys rond de Vlaggemast."

Willemstad, 20 Maart 1933.

M.

L'Illustrazione Vaticana

Het eerste nummer der Nederlandsche Uitgave.

Het nummer opent met eenige belangwekkende aanteekeningen van den Hoofdredacteur Della Torre over den Heiligen Remigius, waarvan op 13 Januari het veertiende eeuwfeest herdacht is.

Belangrijk is de aankondiging, dat L'Illustrazione Vaticana voortaan in een veertiendaagsch, beknopt overzicht den lezers objectief zal voorlichten over de meest beteekenisvolle gebeurtenissen en situaties in de wereld op politiek en sociaal terrein. Er wordt alzoo vanuit Rome een zicht gegeven op den wereld toestand en zulks zal geschieden op een wijze, dat de lezers daardoor ongetwijfeld een helder denkbeeld krijgen van de groote politieke en sociale problemen.

Monseigneur Gino Borhezio, Scriptor van de Vaticaansche Bibliotheek, heeft in het feit, dat geweldige werken van stratenaanleg en huizenbouw bezig zijn op verscheidene punten het aspect van Rome te veranderen, aanleiding gevonden om in een geïllustreerd artikel een serie plattegronden van Rome onder den loupe te nemen, welke het kostbaar bezit zijn van de Vaticaansche Bibliotheek.

Jules Repond, Oud-kolonel van de Pauselijke Zwitsersche Lijfwacht, brengt in herinnering, dat de Prins van Wales, toen deze op 27 Mei 1918, na door Z. H. Paus Benedictus XV ontvangen te zijn, deelnam aan een maaltijd die te zijner eere door den Engelschen gezant bij den Engelschen gezant bij den Heiligen Stoel gegeven werd, op de vraag wat hem bij zijn bezoek aan het Vaticaan het meest had behaagd, spontaan antwoorde: „De Zwitsersche Wacht. Aan deze lof hechtte men veel waarde, daar het van den Prins van Wales bekend is, dat hij op het gebied van historische uniformen en drachten zeer deskundig is. De Prins staat met deze uitspraak niet alleen. Vele bezoekers gewagen geestdriftig, hoe het stralende zestiende-eeuwsche Italie nog steeds voortleeft in de kleurige verschijning van een lijfwacht, die nog op dezelfde wijze gekleed en gewapend is als ten tijde harer stichting door Paus Julius II.

De bekende Engelsche Jesuiten, Pater C.C. Martindale schrijft onder den titel van „Katholieke Cultuur en Engelsche Mentaliteit" een beschouwing waarin hij aan het slot zijn meening te kennen geeft, dat het engelsche volkskarakter nog de neiging heeft de verantwoordelijkheid voor eigen plichten te aanvaarden, geschikt is voor harden arbeid en om een evenwichtige meening te vormen over de feiten; dat het weldadig is en zelfs dat het, waar een ongezonde sfeer het nog niet bedorven heeft met verachting ziet hoe de eer ondergeschikt wordt gemaakt aan financien en politiek. Bovendien bestaat er nog een stugge ernst van zeden en oprechte eerbied voor de orde en gezag.

Vermelden wij nog, dat in dit eerste nummer der Nederlandsche uitgave een fraai geillustreerd artikel gewijd is aan een kostbaar monument van Russische Kerkelijke Kunst, namelijk de Kathedraal der Verrijzenis in Romano Borissoglebsk, een oude stad van de Boven-Wolga; dat het katholieke Spanje in dezen tijd van vervolging hartelijke woorden van troost en bemoediging worden toegeroepen en dat de verschillende vaste rubrieken door foto's en korte berichtgevingen de Katholieken op de hoogte houden van gebeurtenissen, voorvallen en gebruiken in de Katholieke wereld.

Twee prachtige kleuren-reproducties verhoogen in hooge mate de groote aantrekkelijkheid van dit variante, rijk geillustreerde nummer.

Wanneer is Christus gestorven?

Zoowel in zijne zijde Kerstrede, als in de jubilé'-sbulle „Quod nuper" van 6 Januari legt Z.H. Paus Pius er den nadruk op, dat het heelemaal niet historisch vaststaat, in welk jaar en op welken dag Christus, de Verlosser der wereld, den offerdood op Calvarië gestorven is. In zijne Kerstrede gaf Z.H. zelf verschillende meeningen aan. Maar of de dood van Christus nu viel in 't jaar 33, ofwel een paar jaren vroeger ofwel een paar jaren later, dat verandert niet aan het feit, dat, juist wijl er verschillende opinies zijn, het jaar 1933 het best geschikt is, ja als het ware aangewezen, om het negentienhonderdjarig jubilé van dit goddelijk drama te vieren. „Want de beteekenis van dit centenarium", zoo zegt de Paus, „veroorlooft Ons niet, het ongemerkt te laten voorbijgaan". Evenmin vermindert de geschiedkundige onzekerheid de verhevenheid van het heerlijke Kersigeschenk, waarmede Petrus' opvolger de katholieke wereld verblijdde: een buitengewoon Heilig Jaar, dat een vloed van heiligende genaden over de wereld mogen brengen en voor alle geloovigen een rijke bron van troost mogen zijn.

Doch de plechtige verkondiging van het Heilig Jaar bracht van zelf weer het vraagstuk naar voren, in welk jaar en op welken dag Christus den Kruisdood stierf.

In een Hollandsche artikel, dat ik begin Januari over dit vraagstuk las, troffen me de volgende zinnen: „In den loop der eeuwen is reeds een bibliotheek vol lectuur over dit onderwerp verschenen en steeds dacht men de juiste datum eindelijk gevonden te hebben, hetgeen echter achteraf telkens weer aan twijfel onderhevig bleek. In 1920 juichte de „Ned. Kathol. Stemmen," dat het betreffende vraagstuk definitief was opgelost.

Het laatst verschenen werk over deze kwestie is van den Brabantschen pastoor J. M. v. d. Ven, getiteld „Dag en jaar van Christus' Kruisdood", in het najaar van 1930 bij G. Mosman en Roon te 's-Bosch uitgegeven.

Wij voor ons geven in dit artikeltje niet veel meer dan een vrije vertaling van een korte verhandeling, die over 't over onderhavige vraagstuk begin Februari in eenige Duitsche couranten verscheen. De schrijver is de historicus Dr. Gerhard Otto. Ook hij begint met de verklaring, dat de meeste Christenen het steeds als van zelf sprekend aannemen, dat het sterfjaar van den goddelijken Heiland 't jaar 33 is. Anders en critischer echter oordeelt de Geschiedenis. Even onzeker als het jaar der geboorte van Christus is, — waarvoor de jaren 4, 5, of zelfs 6 voor onze tijdrekening genoemd wordt, — is ook geschiedkundig onzeker het jaar van zijn dood. Over dien datum bestaan er verschillende en ingewikkelde berekeningen,— sedert de Romeinsche monnik Dionysius Exiguus, die voor 556 stierf, de christelijke tijdrekening invoerde, d.i. de geboorte van Christus als grondleggend feit = als uitgangspunt voor de tijdrekening vaststelde. Te voren gebruikte men verschillende tijdrekeningen, b.v. naar de stichting van Rome, de Grieksche Olympiaden, enz.

En na Dion Exig. duurde het toch nog ruim 4 eeuwen, voordat onder Paus Johannes XIII († 972) Rome zelf de „christelijke tijdrekening" overnam. Eerst in 't midden der 17de eeuw kwam, vooral door toedoen van Joh. Bapt. Riccioli (1598 te Ferrara—1671 te Bologna, S. J., astronoom en aardrijkskundige), de tijdaangave „voor" en „na Christus" in algemeen gebruik. Deze christelijke tijdrekening geeft echter niet den zekeren juisten geboortedag, dus evenmin den sterfdag van Christus aan. „Trots de vele pogingen der Kerkvaders en kerkelijke schrijvers, vooral o.a. van Tertulianus, om het tegendeel te bewijzen, geven ons ook de Evangeliën niet met zekerheid Christus' sterfdag aan. Morianus Scotus legde in zijn Chroniek („Monumenta Germhist" Script. V.) de Kruisiging van Christus zelfs in het jaar 12 n. Chr. De Evangeliën hechtten, evenals de meeste geschiedschrijvers der Oudheid geen zoo bijzondere waarde aan nauwkeurige datums. Ook zulke verschijnselen als de Ster van Bethlehem er een was, maken een astronomische berekening niet mogelijk. Want deze ster was een wonderbare verschijning, geene natuurlijke astronomische constellatie. Ook de opgave van Macrobius, dat de kindermoord van Bethlehem in het jaar van Herodes' dood valt, welk jaar wél historisch vaststaat, biedt daarom nog geen zekerheid voor Christus' sterfdag.

Nu zou men den tijd kunnen berekenen naar de 3 Pashafeesten, die bij Johannes vermeld worden, en waarvan het eerste spoedig na Jezus' eerste opennbaar optreden plaats vond (II. 13,) 't tweede na de wonderbare broodvermeerdering (VI. 4) en 't derde, 't gewichtigste op den sterfdag van Christus. Dit laatste nu viel op den 14en of 15en Nisan van het jaar 30, 31, 32, of 33, naargelang men 't eerste Paaschfeest in de jaren 28, 29 of 30 zet. Welk van deze 4 mogelijke jaren is nu het gezochte?

De nieuwste berekeningen komen, onafhankelijk van elkaar, op 't jaar 30. De Oxforder prof., dr. J. K. Fotheringham (astronoom) ging in zijn bekend artikel in de „Times" van het standpunt uit, dat Nisan, de eerste maand in 't Joodsche jaar, bepaald werd door de eerste volle maan na de dag- en nachtevening van de Lente. Op grond van diepgaande berekeningen kwam hij tot het besluit, dat de Vrijdag 14 Nisan slechts in de jaren 30 en 33 voorkomt, m.a.w. in de jaren 32 en 31 valt de 14de Nisan niet op een Vrijdag en vallen dus weg. Volgen Fotheringham heeft het jaar 33 minder waarschijnlijkheid voor zich en zou dit het laatste zijn, dat in vrage komt.

Met een goed onderlegd bewijs verdedigt ook de Duitsche geschiedenisvorscher prof. dr. Oswald Gerhardt het jaar 30. In „Forschungen u. Fortschritte", 7de Jaarg., toont hij aan dat alleen in het jaar 30 de 1ste Nisan zoo viel, dat de 14de een Vrijdag was. „Men zou zich bij deze berekeningen moeten neerleggen, indien bij de Joden de berekening van de nieuwe maan een astronomisch-nauwkeurige geweest ware. Dit nu was het in geen geval. De Joden stelden alleen met het bloote oog vast, wanneer na de nieuwe maan zich weer de jonge sikkel (der wassende maan) in de avondschemering vertoonde. En dit kon eerst 2 of 3, ja naar omstandigheden nog meer dagen na de eigenlijke nieuwe maan zijn. Bovendien heeft men bij de bovengemelde berekeningen de schrikkeljaren der Joden niet medegerekend, die met een zekere vrijheid gehandhaafd werden".

Nu komt de schrijver tot de volgende slotzinnen: „Zoo is het dan principieel buitengesloten, dat wij op grond van astronomische berekeningen tot een onvoorwaardelijk-zeker resultaat komen. Bij de genoemde moeilijkheden komt nog een nieuwe, die wel de grootste verrassing brengt. Alle, bovengenoemde beschouwingen gaan van de veronderstelling uit, dat Christus den 15den Nisan gestorven is, d.i. dat het laatste Avondmaal tegelijker tijd met het Joodsche Pascha, 14 Nisan, gehouden werd. Ook dit is eene oeroude strijdvraag. Want het is niet buitengesloten, dat Christus reeds 13 Nisan het Avondmaal met Zijne Apostten gehouden heeft en dat Hij dan op den rustdag voor het Paaschfeest stierf (verg. Joh. XIX, 14) terwijl de Paaschlammeren geslacht werden (Zoo meent ook Meschler).

Overigens spreekt ook veel voor het jaar 33, niet alleen het feit, dat de oude geschiedschrijver Phlegon den dood van Christus voor 't jaar 33 vermeldt.

Na deze verschillende meeningen, door Otto vermeld, zetten wij hier de twee laatste zinnen van het bovengenoemde Hollandsche artikel. „Volgens de zeer nauwkeurige berekeningen van de twee Duitschers, Kugler S. J. (1922) en Schoch (1928) en nog na hen van Fotheringham, viel de 14de Nisan van 't jaar 33 ook op een Vrijdag en zou dus Chr. evengoed op 14 Nisan 33 = 3 April 33 (Jul. Kal.) kunnen zijn gestorven. En daar tegen deze opinie noch oude munten, noch andere archaeologische vondsten, noch Joh. II. 20, noch andere teksten van gewijde of ongewijde schrijvers ernstige bezwaren opdoemen, terwijl integendeel deze datum in goede overeenstemming is met de chronologie van den marteldood van Jacobus en de bekeering van Paulus, zelfs, zoo men daar waarde aan hecht, met het jaar, waarin Phlegon de wonderbare zonverduistering laat plaats grijpen, kunnen wij aldus besluiten met een groote waarschijnlijkheid: de nieuwste astronomische onderzoekingen versterken de toch al stevige argumenten voor aanname van het jaar 33, 3 April, als den juisten datum van Christus' Kruisdood."

Vermelden we nog 'n paar andere, oudere meeningen.

Herder (1902—21) meent: „Als sterfdag geven alle Evangeliën een Vrijdag aan, volgens de Synoptici wel 15 Nisan (7 April) 30". Larousse noemt 't jaar 34. 't Martyrologium Romanum geeft als geboortejaar o.a. 't jaar 752 na de stichting van Rome. Brück geeft slechts verschillende meeningen omtrent 't geboortejaar. Pighi (Instit. Eclesist. I.) noemt verschillende schrijvers op, die over deze kwestie schreven en geeft dan als zijne meening, die hij „opinionem acceptam" noemt, dat Christus stierf 15 Nisan = 16 Maart naar onze tijdrekening in 't jaar 29 en in den ouderdom van 35 jaar en in 't jaar 782 na de stichting van Rome. (Maar Pighi schreef in 1906). Wij leerden nog, maar dat is ook al 30 jaar geleden, dat Chr. geboren werd 4 jaar vóór onze tijdrekening, goed 33 jaar werd en dus in 't jaar 29 of 30 stierf.

Wij sluiten met het slot van 't artikel van dr. Otto, waarmede wij het heelemaal eens zijn. „Rekening houdende met alle genoemde omstandigheden, volgens welke het sterfjaar van Christus niet historisch zeker kan bepaald worden, heeft de Paus het eenige richtige, het juiste gedaan, door het Heilig Jaar 1933 niet van wetenschappelijke bewijzen afhankelijk te laten zijn. Pius XI gaf het Heilig Jaar eene diepere bekrachtiging, begronding dan alleen een kalender-onderzoek: dit jaar dreigt de zwaarste van alle beproevingen te zullen brengen en daarom zal de menschheid wellicht in geen enkel jaar het gebed zoo noodig hebben als in het jaar 1933."

A. Bl.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Aan de Joden der geheele wereld.

Oproep tot bestudeering van Christus' leven tijdens het H. Jaar.

Een Amerikaansche Jodin, miss Rosalie, Marie Levy die tot de Katholieke Kerk is bekeerd, heeft een beroep gericht tot alle leden van het Joodsche ras, om gedurende het Heilig Jubeljaar, dat door den H. Vader is afgekondigd, het leven van Christus en Zijn Leer te bestudeeren.

Miss Levy ontving op 14 Augustus 1912 te Washington, D.C., het H. Doopsel. Zij is des chrijfster van „The Heavenly Road", „Why Jews Become Catholics", „Judaism and Catholicism" en andere werken. Ook is zij lid van de Aartsbroederschap des Gebeds tot Bekeering van Israël, die haar hoofdzetel in de Vereenigde Staten Kansas City heeft.

In haar oproep, welke, zooals gezegd, gericht is tot de Joden van de geheele wereld, schrijft miss Levy o.a.:

Op 24 December 1932 heeft Z. H. Paus Pius XI, het hoofd der Katholieke Kerk een buitengewoon Heilig Jubeljaar afgekondigd, ter herdenking van het negentiende eeuwfeest van den dood en de verrijzenis van Christus.

Wat een gunstige tijd voor de Joden om het leven en de onderrichtingen van Jezus Christus te bestudeeren! Wij behoorden trotsch te zijn op Hem. Een van ons eigen ras! Nooit heeft er een sterveling geleefd, die zulk een heilige leer predikte als Jezus van Nazareth.

Wij zouden, daarom de eersten moeten zijn om Zijn leeringen te aanvaarden en Hem te volgen. En toch, velen van Zijn eigen vleesch en bloed weigeren Hem te erkennen als den Redder, beloofd door de profeten van de Oude Wet, ofschoon al hunne profetieën vervuld werden in zijn leven en dood en tallooze millioenen Hem hebben erkend als den beloofden Verlosser van het menschdom.

De werken van Christus getuigen, dat Hij niet alleen mensch, doch ook God was, zooals Hij zelf verklaarde. Geen gewoon mensch kon de dingen doen, welke Hij deed, want zij waren boven de menschelijke macht.

Na aan de hand van tal van teksten uit de Handelingen en de Heilige Evangeliën erop te hebben gewezen, dat Christus niet kwam, om de Oude Wet te vernietigen doch om haar te vervolmaken verklaart miss Levy: Ik kan geen meer passende woorden vinden, om deze oproep te besluiten dan die van St Paulus in zijn eersten brief aan de Romeinen (IX, 1—5);

„Ik spreek de waarheid in Christus en ook mijn geweten getuigt met mij mee in den Heiligen Geest, dat ik een groote droefheid en een voortdurend harteleed ondervind. (Dat zoovele Joden Jezus, hun Verlosser, niet kennen en beminnen, R., M., L.) Ja waarlijk, zelf zou ik van Christus gescheiden willen zijn terwille van mijn broeders, mijn stamverwanten naar het vleesch. Israëlieten zijn ze toch; aan hen behoort het, kindschap, de heerlijkheid en het Verbond, de Wet. de eeredienst en de Beloften; van hen stamt Christus af naar het vleesch, Hij die God is boven alles gezegend in eeuwigheid. Amen.

„Wat geschiedt er bij een terugkeer van Wilhelm II?"

Nu de Nazis het heft in handen hebben en sterk de monarchistische kant uitgaan, is bovenstaande vraag wel van belang:

Het Fransche economische blad „Le Capital" publiceert een interview, diger dat zijn Berlijnsche vertegenwoorhad met den gewezen sociaal-democratischen premier en kanselier Scheidemann, die, zooals men weet, op 9 November 1918 van uit het venster van 't Rijksdaggebouw de Duitsche republiek proclameerde en de Rijkskanselier werd van president Friedrich Ebert.

In het verloop van het interview zeide Scheidemann, dat die proclamatie der republiek niets anders geweest was dan een toevals- en verlegenheidsoplossing. Op de vraag, wat er wel zou gebeuren, wanneer de keizer naar Duitschland terugkeerde, antwoordde Scheidemann woordelijk: „Heelemaal niets. Wanneer Wilhelm II in 1918 in Duitschland was gebleven, zou hem geen haar gekrenkt zijn. Ik herinner mij nog precies, dat mijn vrienden van de sociaal-democratische partij mij de heftigste verwijten deden, toen ik op 9 November 1918 de Duitsche republiek als het ware „improviseerde". Ik durf gerust te zeggen, dat wij vandaag nog de monarchie zouden hebben, wanneer Wilhelm II toenmaals niet zoo besluiteloos was geweest. Thans geloof ik echter niet aan een spoedige restauratie, omdat er geen populaire pretendent voorhanden is".

Op de vraag of er nog Duitschers zijn, die hun bloed ter verdediging van de republiek en ter verhindering van den terugkeer der monarchie zouden willen vergieten, antwoordde Scheidemann: „Dat betwijfel ik ten zeerste:"

Over het Verdrag van Versailles liet Scheidemann zich als volgt uit: „Wanneer de Duitsche Regeering toenmaals besloot, het verdrag toch te onderteekenen, gebeurde dit alleen uit overweging, de Duitsche eenheid te redden. Wij hadden namelijk kennis gekregen van een geheim Fransch document, waaruit bleek dat het Fransche leger, in geval de onderteekening zou worden geweigerd, Kassel zou bezetten, langs de Mainlinie oprukken en tot in Beieren doordringen Volgens ditzelfde Fransche plan zouden dan Beieren en het Rijnland geheel bevrijd worden van het betalen van oorlogsschulden. Op grond daarvan besloot de toenmalige Rijksregeering niettegenstaandit alles, het verdrag te onderteekenen. Had zij dit niet gedaan dan zou het Duitschland van Bismarck heden wel niet meer bestaan. Het was echter menschelijk al heel begrijpelijk, dat het Duitsche volk direct na de onderteekening tegen het verdrag verzet aanteekende."

De Pauselijke sterrenwacht.

Het Vaticaansche Observatorium zal verplaatst worden naar Castel Gandolfo, waar het op veel grooter schaal zal worden opgebouwd.

Castel Gandolfo is een oude pauselijke zomerresidentie, die ingevolge de bepalingen van het Verdrag van Lateranen is teruggeschonken aan den H. Stoel en thans volledig wordt gerestaureerd.

Naast dit historische gebouw zal thans het nieuwe observatorium verrijzen. Ten gerieve van Z. H. die des zomers eenige weken op Castel Gandolfo zal doorbrengen wordt er een rechtstreeksche verbinding gemaakt tusschen de pauselijke vertrekken en het laboratorium van de sterrenwacht.

Dit wordt voorzien van de meest moderne instrumenten, te leveren door Carl Zeiss, te Jena. Het observatorium zal voorzien worden van twee draaikoepels van 8.5 meter middellijn, een groote kijker met een reflector van 400 m.M. een reflector camera met lens van 600 m.M. een spectrograaf, verscheidene objectie-prisma's een Blink Compavator, een Astro-Werge photometer en een nieuwe refractor, die gemonteerd zal worden op een Telescoop objectief.

De koepels zullen beide voorzien zijn van een bodem, die met behulp van electrische motoren in vertikale richting kan verplaatst worden en om zijn as kan draaien.

Zoodoende kan de observator een bewegende ster altijd in zijn telescoop blijven volgen zonder zijn hooge observatieladder te verplaatsen, wat altijd een vermoeiend werk was.

De firma Zeiss heeft zich contractueel verbonden alle apparaten binnen twee jaar te zullen leveren.

Dus in 1935 zal de Paus in het bezit zijn van de nieuwste en meest modern ingerichte sterrenwacht van Italië en zelfs van de geheele wereld.

Domme visschen.

Men zou het van visschen, die toch zoo vertrouwd zijn met het water, eigenlijk niet verwachten, maar toch schijnt het de waarheid te zijn dat ook de visschen alcoholische neigingen vertoonen. Niet door een wetenschappelijke onderzoeking, maar door een toeval is dat eens aan het licht gekomen. In Beaufort in Zuid-Carolina, werd kort geleden een hoeveelheid gesmokkelde whisky in beslag genomen, die, gelijk dat in het verbodsland gebruikelijk is te doen, in de rivier werd geworpen. Het gevolg was dat de hengelaars op dien dag met een flinke vangst naar huis gingen. Nauwelijks hadden zij den hengel in het water geworpen, of ze hadden al een visch te pakken. Het nieuws werd snel verbreid en de heeren hengelaars schoten van alle kanten toe om ook een deel van de buit machtig te worden. En ze hadden eveneens succes. In nuchteren toestand zwommen de visschen heel voorzichtig om het lokaas heen, of beten maar heel traagjes toe. Thans schoten ze, zonder tegenstribbelen, hun ongeluk tegemoet.

Domme visschen!

Of er geen menschen zijn die even dom doen als deze visschen? En voor een oogenblikkelijk genot roekeloos zich in allerlei gevaar begeven? We denken bijv. aan het gebruik van alcoholhoudende dranken. Gevaren die men in nuchteren toestand vermijdt, zoekt men dan op en men beklaagt het zich te laat. Maar ook menschen zijn soms even dom als visschen.

Mevrouw Roosevelt over Beroepspolitici.

De „*Petit Parisien*" brengt een artikel van Mrs Franklin Roosevelt, de echtgenoote van den nieuwen president der Vereenigde Staten.

Aan dat artikel ontleenen wij volgenden passus, waarin zij spreekt over de „*politici van beroep*".

„Ik ben altijd van meening geweest, dat het voor de jongelui beter is, n' beroep aan te leeren of zich een positie op zakengebied te verzekeren, alvoren hun weg in de politiek te zoeken.

„De reden daarvan is zeer eenvoudig. Het succes op politiek terrein wordt grootendeels door de onafhankelijkheid van de gedachte bepaald. De man, die van zijn politiek ambacht leeft, zal nooit zoo vrij zijn als degene, die, beroofd van zijn officieelen post of verslagen bij de verkiezingen, weet, dat hij nog over andere voldoende middelen van bestaan beschikt. Dit blijft waar, zelfs in het geval, dat iemand niet door stoffelijke zorgen wordt gekweld.

„Hij, die niet heeft geleerd, zich met iets anders dan met politiek bezig te houden, is niet minder de slaaf van zijn „ambacht" dan degene, wien het zijn dagelijksch brood verschaft Hij moet zich dus in het leven een ander doel stellen."

Het oordeel van deze schrandere vrouw is streng, maar rechtvaardig.

Mochten de lezers die waarheid begrijpen!

Stichting van het Roode Kruis.

Henri Dunant, Burger van Geneve, hielp in de dagen van 25—29 Juni 1859, op het slagveld van Solferino, zooveel hij kon om het lijden van de vele gewonden te verzachten. Diep onder den indruk van de daar aanschouwde ellende, schreef hij zijn boekje „Un Souvenir de Solferino", dat in alle talen vertaald, in de geheele beschaafde wereld een kreet van afgrijzen deed opgaan. Enkele citaten uit dit boekje mogen hieronder volgen:

„Door hitte, stof, gebrek aan water en verzorging zijn de wonden kwaadaardig en uiterst gevoelig geworden. Walgelijke uitdampingen verpesten de lucht, trots alle inspanning de tot lazaret dienende plaatsen zindelijk te houden.

Daar onophoudelijk elk kwartier nieuwe ladingen gewonden te Castiglione binnenkomen, wordt het gemis aan artsen, verplegers en helpers steeds pijnlijker...

Een oude sergeant met heel wat strepen op de mou zei telkens diep bedroefd: „Was ik eerder verzorgd, dan was ik blijven leven: nu zal ik vanavond dood zijn." 's Avonds was hij dood.

„Ach, schrijft U toch aan mijn vader, meneer dat hij moeder troosten zal," zei me een 20-jarig soldaat, de oogen vol tranen. Ik noteerde het adres van zijn ouders. Kort daarna was hij niet meer. Het eenig taal of teeken, dat die ouders van hun eenigen zoon vernamen, was het bericht, dat ik hun zond.

Bekwame verplegers, door hun vereenigingen met goedvinden der regeering afgezonden en beschermd krachtens een tractaat hadden veel lijden kunnen voorkomen, veel leed kunnen verzachten."

Met het verschijnen van dit boekje werd de beslissende stoot gegeven tot de oprichting van het Roode Kruis, bij het Verdrag van 25 Augustus 1864, waartoe alle beschaafde staten zijn toegetreden.

Geeft U op bij de afdeeling Curaçao van het Nederl. Roode Kruis.

Lid f 2.50 's jaars.

Donateur f. 25.— 's jaars of f. 2.50 ineens.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met **Donderdag**, den **4 Mei 1933**, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er **elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen)**, ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des **voormiddags te 9 uur** een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van **1 Januari 1931** tot en met **31 December 1931** onder **No. X 3652** tot en met **No. A 1882** en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldige interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

P. L. Gorsira.

2

Ondergeteekende wenscht zich te abonneeren op de AMIGOE DI CURAÇAO ingaande 1 April a.s.

adres. ....

Verzoeke te disponeeren per kwartaal
per halfjaar
per jaar.

(Doorhalen wat niet gewenscht wordt.)

Als drukwerk in enveloppe te verzenden aan AMIGOE DI CURAÇAO.

Steunt het Apostolaat ter Zee.